

LUNDS
UNIVERSITET
Socialhögskolan

Socialtjänsten som en ifrågasatt verksamhet

En kvalitativ studie om hur socialtjänsten framställs i
Helsingborgs Dagblad

Amanda Rönnvi & Saga Andersson

Kandidatuppsats SOPB63
VT2025

Handledare: Jan Magnusson

Abstract

Author(s): Amanda Rönnvi & Saga Andersson

Title: Social Services as a Questioned Institution: A Qualitative Study on How Social Services Are Portrayed in Helsingborgs Dagblad.

Supervisor: Jan Magnusson

Assessor: Lars Harrysson

Recently, the media has brought attention to the Adam case, who is a young boy who was taken into compulsory care by social services in Helsingborg amid false allegations from his mother and other parties. The aim of this study is to analyze how media is framing social services regarding this case and how different parts are given voice in the media coverage. A qualitative content analysis was performed on news articles from the local newspaper Helsingborgs Dagblad. The results show that media repeatedly frames social services negatively, often portraying them as avoiding responsibility for their actions and being offenders. The study also shows that social services rarely get to speak themselves to media, partly because of confidentiality that is barely mentioned, so it is mostly others that talk about social services. The study highlights how media framing shapes public perceptions of social work and social services and shows that media must create a more balanced framing of the complexity of social work.

Keywords: Social services, media framing, child protection, public trust, news media

På senare tid har media uppmärksammat fallet Adam, som handlar om en ung pojke som omhändertogs med tvång av socialtjänsten i Helsingborg efter falska anklagelser från hans mamma och andra parter. Syftet med denna studie är att analysera hur medierna framställer socialtjänsten i detta fall och hur olika parter ges utrymme i nyhetsrapporteringen. En kvalitativ tematisk analys genomfördes på nyhetsartiklar från den lokala tidningen Helsingborgs Dagblad.

Resultaten visar att medierna återkommande framställer socialtjänsten i negativ dager, ofta som ansvarslösa och som förövare. Studien visar också att socialtjänsten sällan får komma till tals i medierna, delvis på grund av sekretess – något som knappt nämns – vilket gör att det främst är andra aktörer som uttalar sig om socialtjänsten. Studien belyser hur medias framställning formar allmänhetens uppfattning om socialt arbete och socialtjänsten, den visar även att media behöver skapa en mer balanserad bild av den komplexitet som socialt arbete innebär.

Nyckelord: Socialtjänst, framställning, barnskydd, allmänhetens förtroende, nyhetsmedier, Adam-fallet.

Innehållsförteckning

Inledning	4
Syfte och frågeställningar	5
Bakgrund	5
Forskningsläge	6
Sökprocess	6
Offentliga organisationer och medias roll	7
Medias framställning av socialtjänsten och socialarbetare	8
Socialarbetarnas syn på mediarapportering	10
Sammanfattning av forskningsfältet	11
Teori	12
Motivering av teoretisk referensram	12
Framingteori	13
Metod	15
Metodologiska överväganden	15
Urvalsmetod och undersökningspopulation	16
Tematisk analys	17
Metodens tillförlitlighet	19
Trovärdighet	19
Inter- och intrabedömarreliabilitet	20
Överförbarhet	20
Pålitlighet	20
Anpassningsbarhet	21
Reflexivitet	21
Etiska övervägande	22
Metodens begränsningar	22
Arbetsfördelning	23
Resultat och analys	23
Pappa en empatisk hjälte	23
Socialtjänsten som en tyst och ifrågasatt verksamhet	27
Andra aktörer	31
Adam - ett offer för socialtjänsten	33
Frånvarande och ifrågasatt mamma - i samma ram som socialtjänsten	36
Slutdiskussion	38
Referenslista	42

Inledning

Socialtjänsten har en central roll i samhället att skydda och stötta utsatta barn och familjer. När socialtjänstens agerande uppfattas som bristfälligt och leder till ett negativt utfall brukar detta få stor uppmärksamhet i media. "Socialtjänst utreds för tjänstefel" (SVT Nyheter, 2025) och "Vi måste stoppa hatet mot socialtjänsten" (Aftonbladet, 2025), är två av många nyhetsartiklar som cirkulerar i nyhetsflödet där socialtjänsten ofta framställs i ett negativt ljus. Media konstruerar olika framställningar om offentliga institutioner som i sin tur spelar en central roll i hur allmänheten uppfattar dem. Rapporteringen kring socialtjänsten tycks ofta fokusera på felbedömningar och kritik. I sin tur leder det till frågor gällande vad det gör med de som är inblandade, både socialarbetare och de individer som blir nämnda.

En socialtjänst som blir uppmärksammas i media kan påverkas på olika sätt, det kan bland annat uppstå negativa konsekvenser för hela organisationen. Det kan handla om allt från ryktesspridning till att medarbetare säger upp sig. Kuenzler et al (2022) menar att olika organisationer ofta uppger att de inte kan uttala sig i media eftersom de har sekretess gentemot enskilda ärenden men också att det kan gynna organisationerna genom att åtminstone uttala sig generellt till allmänheten. Det kan ge en större förståelse till varför organisationen har agerat på ett visst sätt vilket kan minska eller motverka stark kritik. Sjöström & Öhman (2018) visar hur bra kommunikation och öppenhet gentemot media kan motverka en felaktig bild av deras arbete.

Trots att rapporteringarna ofta fokuserar på det negativa finns det forskning som visar att allmänhetens syn på socialtjänsten inte alltid speglar mediebild. McCulloch & Webb (2020) har kommit fram till att allmänhetens åsikter är mycket mer positiva än vad socialarbetare normalt tror och att socialtjänstens tjänster är viktiga för samhället. Det finns alltså tecken på att allmänheten är motståndskraftig mot medias rapportering. Även i en annan studie kom forskarna fram till att det inte finns några starka samband mellan vad som tas upp i media och vad allmänheten tycker (Nilsson et al., 2023). För att det ska bli en neutral bild som allmänheten får ta del av genom olika tidningar och medier lyfter Blomberg (2019) hur viktigt det är vad tidningarna väljer att skriva om socialtjänsten och att de behöver skapa en neutral bild genom att även publicera artiklar om när socialtjänsten gör något bra.

Samtidigt uppger socialsekreterare att de upplever sig stigmatiserade som yrkesgrupp på grund av att media ofta framställer socialtjänsten på ett negativt sätt och rapporterar i första hand när det görs misstag och fel. De drabbas av incidenter även om de själva inte varit en del av det som gått fel inom organisationen. Rapporterna saknar ofta relevant information och den som finns är

negativt vinklad (Nilsson et al., 2025). Det råder därmed en komplex relation mellan mediebild, allmänhetens uppfattningar och hur yrkesverksamma inom socialtjänsten påverkas av detta.

Mot denna bakgrund väcks en rad frågor kring hur media konstruerar bilden av socialtjänsten och dess ansvar i sitt arbete. Det är därför av vikt att analysera vilka inramningar som görs och vilket språk samt aktörer som får komma till tals i nyhetsrapporteringen vid framställningen av socialtjänsten, särskilt i ett specifikt lokalt sammanhang.

Syfte och frågeställningar

Syftet med denna studie är att ta reda på hur socialtjänsten framställs i den lokala nyhetstidningen Helsingborgs Dagblad, hur olika aktörer får komma till tals och hur socialtjänsten beskrivs i förhållande till de olika aktörerna. Fokus är på rapporteringen gällande fallet Adam, som är en pojke som tvångsomhändertogs av socialtjänsten i Helsingborg.

- På vilket sätt framställs socialtjänstens ansvar i fallet Adam?
- Vilka återkommande ramar används för att beskriva socialtjänsten?
- Hur konstrueras bilden av socialtjänsten genom Helsingborg Dagblads val av ord och perspektiv som lyfts fram?

Bakgrund

I detta avsnitt följer en kort bakgrund till “fallet Adam”, för att få en förförståelse för studien och vilket fall vi har utgått från.

Fallet Adam

Fallet Adam handlar om en pojke som vid sju års ålder tvångsomhändertogs av socialtjänsten i Helsingborg efter att hans mamma anklagat hans pappa för sexuella övergrepp. Trots att polisutredningen mot pappan lades ner, fortsatte socialtjänsten att gå på mammans berättelse. Nya anklagelser riktades mot Adam själv där han blev felaktigt utpekad för sexuella övergrepp på sina yngre syskon. Socialtjänsten bedömde anklagelserna som trovärdiga, vilket ledde till att Adam isolerades från sin pappa och placerades på ett HVB-hem. Under den perioden fick Adam intensiv terapi och han blev även isolerad från andra barn i skolan, och socialtjänsten fortsatte att behandla Adam som en förövare. Senare framkom det att Adams berättelse om övergreppen troligen inte var sanna, de hade konstruerats av mamman, vilket gjorde att det väcktes frågor om hur socialtjänsten i Helsingborg hanterat ärendet. När Adam var elva år började en ny

socialsekreterare granska och insåg att det saknades belägg för övergreppen. I februari 2025 väljer socialtjänsten att avsluta tvångsvården och Adam får en plan om hur han ska kunna återförenas med pappan. Fallet har väckt reaktioner hos allmänheten och socialtjänsten i Helsingborg har bland annat mottagit olaga hot. Artiklar tar upp hur socialtjänsten i Helsingborg utreds för tjänstefel efter att Adam har tvångsvårdats i flera år (SVT Nyheter, 2025; Aftonbladet, 2025; Helsingborgs Dagblad, 2025).

Forskningsläge

I följande avsnitt presenteras tidigare forskning som belyser hur socialtjänsten som organisation och de enskilda arbetarna inom den, påverkas av mediala skandaler. Innan vi presenterar tidigare forskning redogör vi först hur vi har gått tillväga för att hitta studier inom forskningsfältet.

Sökprocess

Tidigare forskning har sökts genom Lunds universitets databas (LUBsearch) och Google Scholar då dessa ständigt uppdateras och fångar upp både internationell och nationell forskning, samt erbjuder artiklar, böcker och avhandlingar inom vårt forskningsfält. Sökorden vi använt oss av är "socialtjänst och media", "socialtjänsten", "media", "nyhetsartiklar" samt "tidningar". För att hitta internationella och engelska artiklar har sökord som "social services", "child protection and media", "mass media", "newspapers", "news", samt "social worker" använts. För att avgränsa sökningen valdes peer reviewed granskade artiklar inom samhällsvetenskapliga fältet och de som publicerades från år 2000 och framåt. Ytterligare artiklar har identifierats från referenslistor i redan funna artiklar, vilka också är enbart peer reviewed granskade artiklar.

Som Patel och Davidson (2019, s. 63) förklarar är det till fördel att utgå från sitt syfte för att hitta lämpliga avgränsningar och ämnesområden. Urvalet av den tidigare forskningen är gjord utifrån relevans för vårt forskningsfält och forskningsfrågor om hur media framställer socialtjänsten i samband med medieskandaler. Trots ett brett urval har vi haft begränsade möjligheter att hitta relevant forskning, vilket tyder på att forskningsfältet är relativt utforskat.

Sunesson (2016, s. 158) förklarar att ett av skälen till att det är svårt att undersöka det "vanliga" arbetet socialsekreterare utför och metoderna i arbetet, beror främst på organisatoriska hinder som gör det svårt att säkerställa att sådan forskning har en hög kvalitet. Detta kan alltså delvis förklaras genom sekretessen som socialt arbete innefattar, det är begränsat att genomföra studier

på enskilda ärenden i relation till uppmärksammade fall. En annan orsak kan vara att det funnits mer intresse att fokusera på hur mediepåverkan påverkar allmänhetens syn och förtroende gentemot socialtjänsten snarare än hur socialtjänsten framställs och påverkas av medias rammar och beskrivning av organisationen.

Genom denna litteraturoversikt kan vi se att följande teman har identifierats: offentliga organisationer och medias roll, medias framställning av socialtjänsten och socialarbetare, rammar och ansvarsfördelning samt socialarbetarnas syn på mediarapportering.

Offentliga organisationer och medias roll

Media har en central roll i dagens samhälle, inte enbart genom att sprida information utan också genom hur de definierar olika samhällsproblem och hur åtgärderna anses vara legitima eller inte. Offentliga organisationer såsom socialtjänsten är särskilt beroende av både sitt organisatoriska och politiska sammanhang (Thorbjørnsrud, Figenschou & Ihlen, 2014).

Media informerar och granskar inte enbart, de har en påverkan på hur offentliga organisationer formar och planerar sina verksamheter. Jernberg och Pallas (2022) har i sin studie undersökt hur den svenska äldreomsorgen påverkas av medias framställning på flera nivåer. Medias värderingar visar sig forma hur mål och prioriteringar formuleras, hur målen omsätts i praktiken och även hur de kommuniceras gentemot allmänheten. Detta har även Thorbjørnsrud, Figenschou och Ihlen (2014) sett tendenser av då de offentliga myndigheternas arbete i Norge alltmer formas utefter hur de uppfattas i media och inte enbart utifrån professionella och rättsliga överväganden. Detta innebär att media inte endast påverkar hur sociala problem framställs utan också hur de sedan hanteras av de olika organisationerna. Även Greve et al. (2020) betonar hur offentliga sektorns organisationer, särskilt i samband med reformer som innefattar New Public Management, i allt större grad måste anpassa sig till media för att upprätthålla en positiv bild av organisationen.

Förutom att media påverkar offentliga organisationers planering och organisering av sin verksamhet, är även kommunikationen en viktig del för att organisationen ska behålla förtroendet hos allmänheten (Enbom, Sjöström & Öhman, 2014). De menar att kommunikationen med media är avgörande för att upprätthålla förtroendet hos allmänheten. Detta påverkas dock beroende på organisationens egna rammar och regler, men samtliga

verksamheter som polis, skola och socialtjänst uppfattar att kontakt med media är nödvändigt för det professionella arbetet. Socialtjänsten är dock särskilt utsatt då möjligheten är begränsad att bemöta kritik i medier på grund av sekretess, vilket då försvårar kommunikationen och även riskerar att leda till sämre förtroende (ibid).

Forskning visar alltså att media inte bara återberättar hur verkligheten ser ut, utan har också en stor betydelse för offentliga organisationers verksamhet vad gäller hur de agerar, kommunicerar och därmed uppfattas av allmänheten.

Medias framställning av socialtjänsten och socialarbetare

Många tidigare studier har belyst hur socialarbetare och socialtjänsten påverkas av medias framställning gällande deras yrke och hur den offentliga granskningen hanteras. Den samlade forskningen visar att media har en stor betydelse för socialarbetarens självkänsla i sin professionalitet, både vad gäller rollen och sin identitet, samt förtroendet för professionen i samhället.

Tidigare forskning visar att media ofta framställer en förenklad bild av barnavårdsärenden som haft ett negativt utfall, både nationella och internationella. Leedham (2022) analyserar hur brittiska dagstidningar ofta använder ett språk som specifikt antyder att socialarbetare och socialtjänsten är direkt ansvariga för de negativa utfallen. Genom en textanalys av dagstidningarna framkommer det hur vissa fraser och formuleringar av rubriker återkommer för att beskriva socialarbetare som “should have known and should have act” och “social workers failing to act”. Studien visade på att av 1000 benämningar om socialarbetare var 6% av dem positiva, 25% negativa och 69% neutrala. Artikeln visar hur tidningarnas narrativ ofta tenderar att konstruera förenklade gränsdragningar där socialtjänsten står som den främst ansvariga.

Vidare visar Nilsson, Nordfeldt och Landstedt (2025) att socialtjänsten i samband med medieskandaler tenderar att pekats ut som ensam ansvarig för barn som skadas och dödas, utan att ta hänsyn till andra faktorer såsom resursbrist eller komplexa familjesituationer. Ett liknande mönster ses i en schweizisk studie av deras motsvarighet till socialtjänsten, CAPA-verksamheten, hur media efter ett omtalat fall fokuserade på myndighetens misslyckanden snarare än de flerdimensionella villkor som socialt arbete innefattar (Kuenzler, Stauffer & Sager,

2022). Mediegranskningen ledde till ett politiskt tryck på socialtjänsten som gav konsekvenser både för organisationens organisering och deras arbetsmiljö.

Detta mönster återspeglas också i studien av Lundström och Andersson (2004) som undersökt hur fem svenska dagstidningar skrivit om socialt arbete och utsatta barn och unga. Det mest framträdande i tidningarnas kritik när ett barn farit illa är att socialarbetare inte har tillräckligt med kunskap och oförmåga att göra rätt riskbedömningar. Studien visar samtidigt på att media ibland lyfter fram en positiv bild av socialtjänsten och socialarbetare, där de beskrivs som nödvändiga och hjälpsamma. I en annan studie av Leedham (2024) framkommer det även hur medier såsom TV-serier ofta framställer socialarbetare både som känsllokalla byråkrater men även engagerade och empatiska individer. Det finns alltså en komplexitet i bilden av socialtjänsten och socialarbetare i media, där det förekommer både kritik och erkännande av yrkesgruppen. Likaså Edmondson och King (2016) visar på hur socialt arbete och socialarbetare i brittisk film framställs i en förenklad bild av professionen, genom att fokusera på att socialarbetare splittrar barn från sina familjer skapas bilden av att socialt arbete främjar familjesplittring. Det uppmärksammar att socialt arbete framställs i negativ bild både i verkliga sammanhang i form av mediegranskningar och i fiktiva sammanhang i form av film och tv.

Trots den genomgående negativa framtoningen visar Nilsson, Sjölander och Landstedt (2023) i sin studie att det inte finns en tydlig koppling mellan nyhetsmediekonsumtion och allmänhetens förtroende för socialtjänsten, det är fler faktorer som spelar in. Det finns alltså en komplexitet i bilden av socialtjänsten och socialarbetare i media, där det förekommer både kritik och erkännande av yrkesgruppen.

Media anses ha en stor roll vad gäller att påverka allmänhetens uppfattningar kring olika saker. Forskning visar att socialt arbete, framförallt barnavårdsärenden, är starkt utsatta för mediagranskning och blir framställda på ett sätt som inte är helt sanningsenligt. Det är ofta en negativ ton gentemot både socialarbetare och socialt arbete (Lundström & Andersson, 2004; Blomberg, 2019; Levin Keini et al., 2023). Ayre (2001) har forskat kring hur brittiska socialarbetare målats ut som ansvariga syndabockar för barns död i uppmärksammade barnmisshandelsärenden, dels på grund av att de inte agerat tillräckligt eller för hur de agerat. Detta skapar en förenklad bild av komplexa situationer och ledde till minskat förtroende hos allmänheten gentemot socialtjänsten, samt gjordes beslut om att "åtgärda" svagheterna hos socialtjänsten. Även Warner (2013) diskuterar i sin forskning gällande det uppmärksammade

barnmisshandelfallet "Baby P" i Storbritannien som ledde till att barnet avled, hur nyhetsrapportering och tidningsartiklar fokuserade på att skuldbelägga enskilda socialarbetare och socialtjänst för att vara direkt skyldiga till utfallet av att barnet avled. Socialarbetare beskrevs, trots att de följt alla regler, som kallhjärtade byråkrater. Medias framställning skapade en moralpanik och detta påverkade även politiska beslut som ledde till omfattande reformer av socialt arbete.

Ayre (2001) och Warner (2013) visar att medias framställning av socialarbetare och socialtjänsten inte enbart påverkar allmänhetens förtroende och syn gentemot det sociala arbetet, utan också politiska konsekvenser. Dessa konsekvenser reflekterar inte alltid den komplexa verklighet som socialt arbete befinner sig i och kan leda till en minskad legitimitet för professionen.

En annan viktig aspekt att lyfta är att studier visat att det finns skillnader mellan hur lokala och nationella nyheter rapporterar om det sociala arbetet. Både Aldridge (1990) samt Lundström och Andersson (2004) beskriver hur lokala tidningar tenderar att framställa en mer rättvis och balanserad bild av socialt arbete än de nationella, som oftare fokuserar på negativa aspekter.

Sammanfattningsvis visar forskningen att media, både i Sverige och i andra länder, framställer socialtjänsten och socialarbetare ofta i en negativ bild, särskilt vid barnavårdsärenden som haft negativa utfall. Detta leder oftast till en stark kritik gentemot socialarbetare och socialt arbete som profession. Därmed har medias framställning inte enbart påverkan på allmänhetens uppfattning utan även på professionens legitimitet och arbetsförhållanden.

Socialarbetarnas syn på mediarapportering

Forskning visar att socialarbeters upplevelser av media påverkar socialtjänsten och yrkesprofessionen. Socialarbetare upplever att media lägger ett negativt fokus på yrkesrollen och fokus på misslyckanden, utan att ge skildringar på hur komplext arbetet kan vara eller ge en rättvis bild av det stödjande arbete som bedrivs. Detta skapar en känsla av otillräcklighet och frustration då det finns en begränsning i att kunna bemöta kritik på grund av sekretessen (Nilsson, Nordfeldt & Landstedt, 2025). Lundström och Andersson (2004) belyser också känslan av maktlöshet samt att media lätt enbart sprider negativa upplevelser av det sociala arbetet. Deras studie visar dock även att socialarbetare ser media som en potentiell

kommunikationskanal för att förståelsen för socialt arbete ska öka, förutsatt att rapporteringen blir mer balanserad och rättvis i sin bild av yrket.

Vidare framför Zugazaga et al. (2006) att det inte enbart är allmänhetens förtroende som påverkas av media utan även socialarbetarnas syn på sitt eget arbete och den professionella självkänslan. Skandaler leder även till att hela yrkesgruppen blir stigmatiserad (Zugazaga et al. 2006; Lundström & Andersson, 2004; Carmona, 2011). Stanfield och Beddoe (2013) beskriver att media inte enbart påverkar den professionella självkänslan utan också arbetsglädjen. Påverkan kan också leda till att det sociala arbetet tvingas implementera nya arbetsmetoder och rutiner.

I motsats till den negativa bilden så skriver Sjöström och Öhman (2018) att personal med kommunikationsansvar för svenska socialtjänstorganisationer generellt ansåg sin relation till media som god. Studien visar alltså på att media, trots sin kritiska framställning, kan skapa förutsättningar för att skapa en rättvis bild av socialt arbete vid en positiv relation mellan de professionella och media. Vidare framför Staniforth, Dellow och Scheffer (2022) att socialarbetare anser att samarbete med media kan främja en mer nyanserad bild av socialt arbete. Samtidigt framgår det i deras forskning att socialarbetare upplever allmänhetens förståelse av att socialt arbete är missförstått på grund av medias beskrivning av yrket.

Forskningen tyder på att socialarbetare uppfattar media som mestadels negativa och att media har en påverkan på professionen och yrket. Den tidigare forskningen visar samtidigt att media är en förutsättning för att öka förståelsen för socialt arbete och att det krävs strategier för en förbättrad kommunikation mellan media och socialtjänsten.

Sammanfattning av forskningsfältet

Sammantaget visar forskning att media har en central roll i samhället och fungerar inte enbart som en plattform för att sprida information, utan har också en roll i hur sociala problem definieras och framställs. Offentliga organisationer, såsom socialtjänsten, är i stort beroende av hur media framställer organisationen då det både påverkar förtroendet hos allmänheten men även organisationens verksamhet och rutiner.

Särskilt i samband med medieskandaler, där uppmärksammade fall inom barnavårdsärenden utmärker sig, tenderar media att missa den komplexa sidan av socialt arbete och pekar ofta ut

socialtjänsten och enskilda socialarbetare som direkt ansvariga för misslyckanden. Samtidigt visar forskning på att det kan skilja sig beroende på om det är nationell eller lokal media. Vissa studier visar dessutom att det inte finns något tydligt samband mellan mediegranskning och allmänhetens förtroende gentemot socialtjänsten och socialt arbete.

Det som däremot är tydligt genomgående är att socialarbetare ofta upplever att deras profession och yrke framställs negativt i media, i en orättvis bild och det är svårt att bemöta kritiken på grund av sekretessen. Detta i sin tur har en påverkan på deras professionella självkänsla och även rutiner inom organisationerna. Det finns även en vilja och ett behov av att kommunikationen mellan media och socialarbetare förbättras och främjas, dels för att öka förståelsen för socialt arbete hos allmänheten och för att en hel profession inte ska stigmatiseras.

Sammanfattningsvis visar forskningsfältet att det finns omfattande forskning kring ämnet sedan tidigare, men fortfarande finns det begränsning i forskningen i Sverige gällande hur media framställer socialtjänsten. Därav finns det ett behov av att fördjupa förståelsen för hur lokala och nationella nyhetstidningar framställer socialtjänstens ansvar och vilka ramar som används vid rapporter gällande socialtjänstens agerande. Därför kan vår studie bidra med ny kunskap inom det aktuella forskningsläget då det synliggör skillnader mellan olika typer av media och dess påverkan på bilden av socialtjänsten.

Teori

I följande avsnitt kommer vi att presentera och diskutera den teoretiska referensram vi valt att utgå från för studien.

Motivering av teoretisk referensram

Vi har valt att utgå från Erving Goffmans (2019) teori om framing för att analysera hur lokaltidningen Helsingborgs Dagblad framställer socialtjänsten gällande makt och ansvar. Teorin passar väl utifrån vårt syfte att undersöka hur socialtjänsten framställs i media, eftersom den ger verktyg att förstå hur verkligheten konstrueras genom olika tolkningsramar. I detta sammanhang blir media en aktör som skapar ramar och på så sätt framställer socialtjänsten till allmänheten, som i sin tur kommer tolka genom dessa ramar. Vi kan alltså förstå hur socialtjänstens ansvar fördelas och hur olika teman eller ramar återkommer. På så sätt kan det ge

en djupare förståelse för hur Helsingborgs Dagblad framställer och formar socialtjänsten till allmänheten genom deras inramning. Detta fångar vi genom centrala begrepp som ramar, primära ramar, sociala ramar, styrda handlingar och skapande av meningar, key och keyings, tekniska återgivningar samt ombaseringar.

Framingteori

Goffman (2019, ss. 21-22) menar att människor tenderar att tolka och strukturera upplevelser av verkligheten genom att placera in det i olika *ramar*. Dessa ramar fungerar som tolkningsramar, som blir ett verktyg för oss att förstå vad det är vi upplever i olika situationer. Detta sker ständigt och dessa ramar bidrar i sin tur till hur vi uppfattar olika handlingar och aktörer.

Människor delar in det som händer i *primära ramar* för att förstå vad som sker, om det är något som skett utom kontroll eller är inom en social ram där det skett med ett visst motiv. Han beskriver det som ett slags *meningsskapande*. Dessa ramar delas in i naturliga och sociala ramar. De naturliga ramarna är de som styrs helt av naturens kraft och är utom kontroll, medan de *sociala ramarna* är aktivt agerande (Goffman 2019, ss. 22-23). I denna studie kommer vi främst att använda oss av det Goffman beskriver som sociala ramar. Sociala ramar är mest relevanta eftersom vi ska analysera hur medias framställning av socialtjänsten påverkar hur organisationen uppfattas och bedöms i allmänheten.

Enligt Goffman (2019, ss. 22-25) innefattar sociala ramar händelser som är av vilja, mål och medvetna insatser, där den främsta aktören är människan. De sociala ramarna bedömer handlingar utifrån sociala normer, dessa styrda handlingar kräver ständiga justeringar och påverkas av olika avsikter och motiv. Dessa kallar Goffman för *styrda handlingar*, som bedöms utifrån vad som är rätt eller fel, professionellt och oansvarigt etc. Exempelvis nyhetsrapportering om vädret i media är medvetna handlingar som har en social betydelse.

Goffman (2019, s. 295) beskriver även hur människor i verkliga interaktioner inte enbart ger en respons på den roll som en individ visar upp, utan också det som ligger bortom rollen, alltså det som skiner igenom den officiella fasaden. Denna upplevelsen baseras ofta på det som finns tillgängligt i den specifika situationen, vad den individens rätta jag egentligen är blir mindre avgörande än vilket intryck den gett i stunden.

Detta kan också illustreras genom hur läsarna uppfattar innehållet i en text. Trots att vi människor vet om att något som skrivs är redigerbart och kan innehålla fiktiva inslag, har vi tendens till att uppfatta som en verklig återspeglings efter hur något faktiskt är, det blir ett sätt att visa upp och rama in ett intryck (Goffman 2019, ss. 296-298). Vidare använder Goffman (2019, ss. 40-42) begreppen "key" och "keyings" för att beskriva hur vi människor tolkar saker och ting utifrån kontexter. *Key* beskriver aktivitetens särskilda betydelse, exempelvis om någonting uppfattas som allvar eller på låtsas. *Keying* innebär att den betydelsen någonting har, får en ny innebörd eller en ny inramning. Det handlar om hur upplevelsen som redan fördelats i en primär ram, får en omtolkning och tolkas som något annat. Samtidigt förklarar Goffman (ibid) att mottagaren av denna inramning förväntas att förstå att det inte är bokstavligt, utan en version av något annat.

Goffman (2019, ss. 48-77) delar in dessa keyings i fem olika delar. Vi kommer i denna uppsats endast att behandla två av dem eftersom de är mest relevanta för vårt ämne. En av dessa är *tekniska återgivningar* (technical redoings) som innebär när verkliga händelser dokumenteras eller återges för andra, exempelvis reportage och nyheter. Dessa tekniska återgivningar ger inte den riktiga bilden av verkligheten, utan är anpassade och återskapade utifrån ett annat syfte. Den andra är *ombaseringar* (regroundings) som innebär att en aktivitet hamnar i en ny kontext, exempelvis ett inspelat samtal mellan privatpersoner publiceras offentligt. Ombaseringar ser ut och framställs som att vara en vanlig handling utan något motiv bakom, men drivs av dolda syften. När dessa motiv blir vanliga och normaliserade, hamnar handlingen utanför det som vanligtvis förväntas av den och det ursprungliga syftet.

Goffman (2019, ss. 254-261) använder sig även utav begreppet *bracketing* som han menar innebär att människor avgränsar och tydligt visar vad som är relevant inom ramen för ett visst avsnitt. Denna förskjutning av gränser blir extra tydlig vid ombaseringar, då en kontext som ursprungligen handlar om det ena inom det privata istället får en helt ny innebörd i det offentliga. När det får en ny innebörd tolkas handlingen annorlunda och på så sätt kan de underliggande motiven bakom döljas.

Det centrala i Goffmans framington (2019) är att människor hela tiden använder sig av tolkande ramar för att förstå upplevelser och situationer i vardagen. Det är inte enbart de som är direkt engagerade i upplevelsena utan även observatörer av det. När vi observerar en händelse sker det omedelbart en bekräftelse på vilka förväntningar vi hade och vad vi tror förmodligen

kommer hända efteråt. På så sätt kan vi människor tolka händelser och situationer utan att detaljerat granska dem. Det sker hela tiden en aktiv process med att tolka och uppfatta vår omvärld med redan satta ramar (Goffman 2019, s. 38).

Metod

I detta avsnitt beskriver vi hur det empiriska materialet har samlats in och analyserats med hjälp av en tematisk analys. Vi kommer även i början av avsnittet att diskutera vårt val av metod.

Metodologiska överväganden

Denna studie har genomförts med en kvalitativ forskningsansats, vilket valts utifrån studiens syfte att analysera hur socialtjänsten framställs i tidningsartiklar. En kvalitativ metod är lämplig eftersom vi vill få en djupare förståelse för meningsskapande processer och tolkningar i ett specifikt sammanhang. Enligt Bryman (2018, s. 677) är detta ett av de vanligaste tillvägagångssätten vid analys av dokument och texter. Metodvalet grundade sig i forskningsfrågorna, för att kunna besvara dessa på bästa sätt och för att analysen ska få en djupare inblick i hur socialtjänsten framställs i tidningarna.

För att kunna analysera det insamlade materialet valde vi en tematisk analys. Den tematiska analysen är en metod för att kunna kategorisera, analysera, identifiera och hitta mönster i empirin, vilket kräver en strukturerad analys, som beskrivs senare i avsnittet. Det är en flexibel metod som möjliggör en systematisk bearbetning av textmaterial och lämpar sig väl för att hitta mönster i materialet (Alvinus, Borglund & Larsson, 2023, s.11).

Alla metoder har fördelar- och nackdelar, beroende på hur forskningsfrågorna ser ut, passar olika metoder till olika studier. Den tematiska analysen passar vår studie eftersom vi vill ha en flexibel metod som ligger nära empirin, det bidrar med att studien blir mer relevant, aktuell och förankrad i det faktiska innehållet i tidningarnas rapportering. Metoden erbjuder oss också möjligheten att fånga både explicita och implicita budskap i tidningsartiklarna. Samtidigt är det viktigt att beakta metodens begränsningar. En av utmaningarna är risken för ett överflöd av material, som kan leda till en alltför bred eller spretig analys. För att hantera detta har vi gjort tydliga avgränsningar i urvalet av artiklar och fokuserat på framställningen av socialtjänsten i fallet Adam. Dessa avgränsningar presenteras mer utförligt i nästa del.

Urvalsmetod och undersökningspopulation

I denna studie har ett målinriktat (strategiskt) urval använts för att samla in empiri som är relevant i relation till studiens syfte och forskningsfrågor. Enligt Bryman (2018, s. 498) används ett målinriktat urval då forskaren medvetet väljer ut sina källor som bedöms vara särskilt informativa för det aktuella forskningsproblemet. Det handlade för oss inte om att hitta ett representativt urval, utan vi ville ha ett material som kunde ge oss variation, djup och insikt i våra forskningsfrågor.

Materialet består av totalt arton tidningsartiklar där samtliga handlar om den tvångsomhändertagna pojken Adam och beskriver socialtjänstens agerande i situationen, som är publicerade mellan 2020 och 2025. Artiklarna är registrerade som nyhetsartiklar eller reportage och är skrivna av redaktionella journalister. Det är inga opinionstexter, debattartiklar eller ledare som är inkluderade.

Urvalet har gjorts genom att manuellt söka i Helsingborgs Dagblads digitala arkiv, där relevanta sökord har använts; "Fallet Adam", "den tvångsomhändertagna pojken", "socialtjänst" och "Helsingborg". Eftersom fallet är ganska nytt är det inte många artiklar som publicerats, men vid sökningen inkluderades enbart artiklar som har ett tydligt innehåll gällande socialtjänstens roll och de olika parterna i fallet.

Artiklarna har en varierande längd där majoriteten av dem ligger mellan 500-1000 ord. Fyra artiklar är på mellan 1200-1700 ord, medan två består av cirka 380 ord. Flera av artiklarna innehåller både beskrivningar av bakgrund till fallet, intervjuinslag samt konkreta redogörelser för socialtjänstens handlingar i fallet. Trots att det är ett begränsat antal artiklar finner vi att materialet är tillräckligt för att genomföra en djupgående textanalys. Detta motiveras av att alla nyhetsartiklar och reportage som publicerades kring fallet mellan 31 juli 2020 - 8 juli 2025 har blivit utvalda, vilket gör att vårt material är fullständigt och relevant i förhållande till vårt syfte. Artiklarna är innehållsrika vilket möjliggör textnära analys och samtliga artiklar följer samma journalistiska principer, språkbruk och publikationsform eftersom de alla är skrivna av journalister från Helsingborgs Dagblad. Materialet belyser upprepade gånger samma aktörer och händelser. Detta gör vårt material jämförbart och bidrar till en tydlig grund för analysen, då det är ett sammanhängande journalistiskt berättande. Samtidigt finns ett beaktande gällande metodens begränsning i att många av artiklarna är skrivna av samma journalist.

Begränsningarna till arton artiklar motiveras av studiens omfattning och tillgängliga resurser. Ambitionen var att ha med ett tillräckligt stort material för att möjliggöra en meningsfull tematisk analys, samtidigt skulle mängden av empirin vara hanterbar och inom ramen för att hinna analysera. Bryman (2018, ss. 506-508) beskriver att teoretisk mättnad nåts när det samlats in tillräckligt med material för att kunna hitta relevanta mönster och teman för forskningsfrågorna. Vi bedömer att vi uppnått teoretisk mättnad i vårt material då det vid analysen av artiklarna återkom liknande teman och mönster i majoriteten av dem. Efter att vi genomgått samtliga artiklar var det inga nya teman som uppkom, utan det började att upprepa sig. Urvalet bedöms därmed vara tillräckligt för att kunna bidra med djupgående och relevant kunskap i förhållande till studiens syfte.

Genom urvalet fick vi olika perspektiv, när vi utforskade kontrasterna i hur de olika artiklarna använde sig av samma eller olika ord och fraser. Vi kunde även se vilka likheter och skillnader som fanns i materialet och på så sätt kunde vi besvara våra specifika forskningsfrågor på ett insiktsfullt och fokuserat sätt.

Tematisk analys

Vårt insamlade material har analyserats genom tematisk analys, som innebär att hitta centrala teman i texten genom att analysera och tolka den och på så sätt hitta återkommande teman (Bryman, 2018 s. 528). Det är en metod som är anpassningsbar och flexibel, vilket gör den lätt att använda. Vetenskapsfilosofen Gerald Holton var den som först introducerade tematisk analys som en metod 1990, därefter började fler använda sig av den och det är nu den mest använda metoden inom kvalitativ forskning (Alvinus, Borglund & Larsson, 2023, s.12). Fördelarna är att det är en flexibel och empirinära metod som gör hanteringen av datainsamling och analysen enklare.

Då syftet med studien är att analysera hur Helsingborgs Dagblad framställer socialtjänsten genom sitt språkval och inramning, har vi låtit materialet och empirin styra analysen. Studien har en induktiv ansats, vilket innebär att koderna och teman som tagits fram är empiristyrda (Alvinus, Borglund & Larsson, 2023). För att inte förlora djupet av analysen, eftersom materialet kan bli för stort och svårt att se helheten, har vi ständigt hjälpt varandra att begränsa oss och fokusera på socialtjänsten i artiklarna. Därför gick vi igenom materialet utan att ha förutbestämda åsikter som sedan speglade sig i analysen. Vi lät mönster och teman växa fram från empirin, och byggde upp hypoteser och mönster utifrån tidningsartiklarna.

För att hitta olika teman läste vi först samtliga tidningsartiklar överskådligt, detta för att få en överblick av materialet. Där hittade vi övergripande koder och citat som vi sedan skulle kunna placera in under olika teman. Det vi hittade skrev vi ner och kommenterade. Fortsättningsvis läste vi sedan varje artikel noggrant, en i taget, där vi tog ut citat och kommenterade hur vi skulle kunna använda dessa i analysen. Vi började med att analysera den första tidningsartikeln tillsammans för att hela analysen skulle göras på samma vis, därefter delade vi upp analysarbetet för att effektivisera och hinna med under den tidsram som fanns. Tillsammans diskuterade vi vilka teman och citat som vi skulle kunna använda till analysen, hela tiden med våra forskningsfrågor som utgångspunkt.

För att lättare hitta i vårt material numrerades artiklarna och de olika koder vi hittat. När vi sedan läst empirin noggrant flera gånger och funnit de citat och koder som är relevanta, försökte vi att sätta dessa under övergripande teman där de passade in. Vi sorterade ut och valde de teman som passade in i våra frågeställningar och riktade in oss på hur socialtjänsten framställs i de olika tidningsartiklarna. Vid tematiseringen letade vi efter de formuleringar som ofta återkom i tidningsartiklarna, om det fanns uttryck eller beskrivningar som liknade varandra och till sist även likheter och skillnader. Efter att vi granskat de olika teman som vi kommit fram till namngav vi dem. Därefter kunde vi slutligen analysera materialet genom dessa teman och därefter har de diskuterats i relation till tidigare forskning och vårt teoretiska perspektiv.

För att enkelt illustrera hur ett tema har skapats visar vi här nedanför ett av våra teman.

Figur 1. Föreställer ett exempel på hur vi har skapat ett av våra teman. Där vi i just det här temat hittade koder som bildade två kategorier, som senare skapade ett övergripande tema.

Metodens tillförlitlighet

För att bedöma en kvalitativ studies kvalitet är det viktigt att reflektera över metodens tillförlitlighet. Alvinus, Borglund och Larsson (2023) beskriver flera begrepp som kan användas som kvalitetskriterier inom tematisk analys, trovärdighet, inter- och intrabedömarreliabilitet, överförbarhet, pålitlighet, anpassningsbarhet och reflexivitet. I följande del kommer dessa att diskuteras.

Trovärdighet

Trovärdighet avser i en studie vilken utsträckning som resultatet kan kännas igen av läsaren och att en balans av empirin och författarnas representation bevaras. Författarnas engagemang och typen av insamlad data spelar roll för hur trovärdig studien är (Alvinus, Borglund & Larsson, 2023, s.28). För att stärka studiens trovärdighet har vi följt och granskat varandras analyser av olika tidningsartiklar. Genom löpande återkoppling till varandra har vi gjort det möjligt att reflektera kritiskt över våra tolkningar och därmed ökat graden av kontroll. Vi har granskat och kommenterat varandras texter i studien och noggrant jämfört med det empiriska materialet, vilket bidrar till att öka studiens trovärdighet.

Inter- och intrabedömarreliabilitet

För att uppnå enhetlighet i analysen har vi tillämpat både inter- och intrabedömarreliabilitet, som innebär att samma fenomen ska kunna tolkas på liknande sätt av olika forskare (Alvinus, Borglund & Larsson, 2023, ss. 28-29). Vi kodade tillsammans den första artikeln, för att gemensamt skapa en förståelse för utförandet av analysen och en strategi för kodningen. Därefter delade vi upp empirin och kodade enskilt. Efter individuell kodning har vi låtit den andra ta del av den och diskuterat de koder som vi hittat och var osäkra på, i vilket tema de passade under. Vi har även strävat efter att ha samma noggrannhet och kodat alla artiklar lika omsorgsfullt, för att göra en konsekvent och bra analys.

Överförbarhet

Syftet med denna studie är inte att generalisera resultatet till en större population, utan att skapa en djupare förståelse för hur socialtjänsten framställs i lokaltidningen Helsingborgs Dagblad i samband med "fallet Adam". Alvinus, Borglund och Larsson (2023, s.29) förklarar att metoden bör beskrivas så tydligt i studier så att läsaren själv kan avgöra ifall resultaten är tillämplbara i andra kontexter.

De arton artiklarna vi valde till vårt empiriska material består av artiklar från Helsingborgs Dagblad. Detta valdes eftersom det är hur en lokaltidning med geografisk koppling till fallet väljer att framföra sin rapportering gällande socialtjänstens roll i situationen.

Vi beaktar att tidningen kan sakna fullständig fakta och bedömningen ligger inte på sanningshalten i det som skrivs, utan endast hur det framställs för läsarna, vilka faktorer tidningarna lyfter och hur det bidrar till allmänhetens tolkning av fallet. Detta innebär att vi inte tar ställning till vad som är rätt eller fel i situationen, utan endast fokuserar på inramningen och vilka perspektiv som lyfts fram.

Pålitlighet

För att öka studiens transparens och tydlighet har vi dokumenterat våra reflektioner, val av metod samt analytiska beslut under hela studiens gång. På så sätt stärker vi pålitligheten genom att det finns en fullständig redogörelse för hur vi gått tillväga (Bryman 2018, s. 468).

Vi är medvetna om att en begränsning i vår studie är att vi utgått från nyhetsartiklar som innebär att materialet kan vara producerat utifrån ett visst syfte eller till vissa målgrupper. Media har ofta

egna syften och motiv till sitt sätt att rapportera, både vad gäller att väcka uppmärksamhet men också vem informationen riktar sig till, därav kan det påverka hur informationen framställs. Därför har källkritik varit en central del och vår medvetenhet om att det som skrivs i nyhetsartiklarna inte alltid speglar verkligheten objektivt. Utifrån det har vi i vår analys med framingteori beaktat vilka ramar som används och hur berättelserna formas i media. Genom det har vi försökt minska risken för att vår egen tolkning riskerar att vinkla materialet ytterligare.

Anpassningsbarhet

Alvinus, Borglund och Larsson (2023) förklarar att anpassningsbarhet handlar om att se till att studiens resultat och tolkningar kommer från data, vilket kräver att studien tydligt visar hur informationen kommit fram. När trovärdighet, överförbarhet och pålitlighet har uppnåtts, uppnås även anpassningsbarhet (Alvinus, Borglund & Larsson, 2023, s.30).

I vår studie har vi valt ut de citat som kan hjälpa oss att svara på forskningsfrågorna, vi har tydligt och konsekvent markerat de citat som kommer från empirin. Det gör det möjligt att följa resultaten tillbaka till ursprungsmaterialet och på så sätt kopplingen mellan analys och empiri. Genom detta säkerställs att våra tolkningar är grundade i empirin, vilket är en förutsättning för att stärka anpassningsbarheten i vår studie.

Reflexivitet

Vi har även reflekterat över vår egen roll i studien. Reflexivitet innefattar en medvetenhet om hur vår bakgrund, kön, utbildning och erfarenhet kan ha påverkat både datainsamlingen, tolkningen och analysen (Bryman 2018, s. 471). Vi har hela tiden förhållit oss självkritiskt till våra tolkningar och belysa eventuell förförståelse som har kunnat påverka vårt sätt att tolka materialet, som exempelvis att vi är socionomstudenter och våra tidigare erfarenheter kring socialtjänsten. Därför har vi kontinuerligt varit öppna med vår förståelse och reflekterat kring hur det kan ha bidragit och påverkat våra analytiska val, och på så sätt har vi strävat mot att öka studiens forskningsetiska medvetenhet.

Etiska övervägande

Studien baseras på en offentlig lokaltidning och eftersom den är tillgänglig för allmänheten krävs inget samtycke. Johannes, Tufte och Christofferson (2020) förklarar att information som är offentlig kan utan samtycke användas till forskning, det krävs varken samtycke från de som

producerat materialet eller de som det handlar om. Därför väljer vi att använda samma namn på "Adam" som tidningen gör, för att inte förvirra läsaren och respektera anonymiteten. Eftersom det rör sig om ett redan offentliggjort fall, bedömer vi att vårt användande av materialet inte innebär någon ytterligare risk för identifiering eller skada för individerna. Som Eldén (2020, ss. 30-31) påpekar är det av etisk betydelse att väga eventuell skada mot den information som redan är offentligt tillgänglig. Likaså krävs det inte att informera de involverade parterna om att vi använder materialet i forskningssyfte eftersom de är offentliga.

De etiska övervägandena har i denna studie istället handlat om att säkerställa att informationen vi använder görs korrekt samt att det inte på något sätt framställs annorlunda än vad som skrivs i artiklarna. Vi har varit noga med att citera källorna på ett korrekt sätt, så att informationen som framkommer inte vinklas och att det ursprungliga innehållet är det samma. Citaten är direkt tolkade på ett sätt som stämmer överens med artiklarnas övergripliga innehåll, detta för att respektera källorna som skrivit informationen vi tagit del av. Genom vår medvetenhet om detta har vi hela tiden strävat för en transparent tolkning av materialet från media.

Vidare har vi förhållit oss till det forskningsetiska nyttjandekravet, att enbart använda den insamlade informationen i syfte för forskning (Eldén, 2020 s. 31). Även om materialet redan är offentligt har vi beaktat de potentiella etiska konsekvenserna av att använda det. Även om materialet är anonymt och redan offentliga handlingar, så har vi beaktat att enbart använda det för forskningssyfte och därav riskerar vi inte att påverka de inblandade aktörerna negativt.

Metodens begränsningar

Som tidigare nämnt är vi medvetna om metoden begränsningar. Att endast använda nyhetsartiklar från en lokaltidning, Helsingborgs Dagblad, gör att vi inte kan göra bredare analyser och jämföra olika redaktionella perspektiv. Detta är ett medvetet avgränsningsval för att kunna säkerställa jämförbarhet gällande ämnet, språket och kontexten. Att enbart arton artiklar har valts ut är en begränsning i sig, men vi bedömer att materialet vi fått ut av dessa ger oss ett analytiskt djup och empirisk mättnad som på så sätt väger upp det. Vårt material visar att man även vid ett mindre, men kvalitativt rikt, urval kan finna återkommande mönster och inramningar i en analys.

Arbetsfördelning

Vi har gemensamt arbetat fram val av ämne på uppsatsen, därefter har vi fördelat arbetet så jämnt vi kunnat mellan oss båda och planerat, genomfört och granskat samtliga delar av uppsatsen. Vi skapade ett gemensamt dokument så det var lätt att följa varandra i hela processen av arbetet. Vi började med att diskutera fram inledningen, syftet och frågeställningarna och skrev det tillsammans.

Forskningsläget samlade vi enskilt in material till och sammanställde sedan en text tillsammans. Vi diskuterade fram en lämplig teori som vi kunde använda oss av i uppsatsen och likaså metoden har vi haft lika stor del i beslutsfattande och formuleringar. Resultat och analysdelen började arbetet tillsammans med en av artiklarna för att sätta grunden i hur vi skulle gå tillväga med de andra, och för att effektivisera och hinna inom tidsramen delade vi sedan upp artiklarna mellan oss. Slutdiskussionen diskuterade vi oss fram till för att sedan sätta ord på det i en färdigställd text. I alla avsnitt har vi skrivit och låtit varandra granska texten och utan prestige låta den andre förbättra texten med nya ögon. Vårt arbete i uppsatsen är jämnt fördelat och alla beslut har fattats gemensamt.

Resultat och analys

Syftet med studien är att analysera hur socialtjänsten framställs, hur olika aktörer får komma till tals och hur socialtjänsten beskrivs i förhållande till de olika aktörerna i Helsingborgs Dagblad. Analysdelen är uppdelad i följande teman som vi har identifierat; pappa en empatisk hjälte, socialtjänsten som en tyst och ifrågasatt verksamhet, frånvarande och ifrågasatt mamma - i samma ram som socialtjänsten, andra aktörer och Adam som offer.

Pappa en empatisk hjälte

Ett mönster som setts i artiklarna är att pappa är den som har den största och mest talande rösten. Pappa får återkommande komma till tals där direkta citat från honom uttrycker känslor och kritik. Artiklarna kan tolkas rama in pappa som en hjälte som har kämpat gentemot systemet och aldrig gett upp.

“Det är först nu jag på riktigt kan reflektera. Man inser hur trött man är i sinnet. Det är något stort som slutgiltigt är över.” (Helsingborgs Dagblad, 2025h)

Vidare framställs det i artiklarna som att pappa kämpat mot ett byråkratiskt system som hela tiden har motarbetat honom.

“Pappan har oavbrutet sökt kontakt med socialförvaltningen och krävt att få veta vad som händer med hans pojke, var han är och hur han mår. Han har inte fått träffa honom, något mamman däremot fått.” (Helsingborgs Dagblad, 2020)

Pappa ramas in som en förälder som försöker upprätthålla en kontakt med sitt barn, medan socialtjänsten motverkar och förhindrar detta. Att beskriva kontrasterna mellan skillnaden i umgänget mellan pappa och mamma, skapar detta för läsaren en känsla av orättvisa. På så sätt skapas en social ram (Goffman 2019, s. 22-25) som är fylld av konflikter mellan att socialtjänsten framstår som att motsätta sig pappas rättigheter. Detta kan ses som en key (ibid, s. 40-42) som styr tolkningen för läsaren, där tidningen ramar in pappan som en utsatt aktör och kämpar mot ett motstånd från en organisation med makt. Genom detta görs ett meningsskapande (ibid, s. 295), handlingarna får olika moraliska värden där pappas agerande framställs som kärleksfullt och ansvarsfullt medan socialtjänstens agerande är kyligt och oengagerat. På så sätt ramar tidningen in pappan och hans känslor som legitima och att känslorna är ett resultat av systemets brister i sitt agerande. Det sker genom en form av keyings (ibid 40-42), där handlingen som i detta fallet är att pappa inte får träffa sitt barn omvandlas från att vara en faktisk händelse till att vara något ännu djupare, orättvisa. När tidningen omvandlar situationens innebörd från något som från början är juridiskt till en emotionellt laddad tolkning, kan det ses som det Goffman (2019, s. 74) kallar för en ombasering.

Genom att tidningen använder sig av keys styr det tolkningen av situationen och läsaren får bilden av att pappas frustration inte är en relativt vanlig reaktion i myndighetsärenden, utan istället ramas det in som ett större strukturellt misslyckande. Följande citat understryker detta.

“Trots att pappan fått ensam vårdnad av sin son i både tingsrätt och hovrätt ifrågasätter Helsingborgs socialtjänst hans föräldraförmåga.” (Helsingborgs Dagblad, 2021a)

”Många har upprörts av hur en liten pojke kunnat omhändertas och tvångsvårdas på annan ort för händelser som aldrig verkar ha hänt.” (Helsingborgs Dagblad, 2025b)

Tidningen kan här tolkas göra en teknisk återgivning (Goffman 2019, s. 59), där domstolens beslut används för att ifrågasätta socialtjänstens vidare hantering i ärendet. När tidningen väljer att lyfta upp att domstolen ger pappan rätt framstår det som ett objektiva faktum, som i sin tur förstärker bilden av att socialtjänsten agerat bristfälligt och att pappa kämpat sig ur det.

Tidningen missar att väga in de komplexa faktorerna som finns med i en utredning. Det blir alltså i denna typ av framing, som från början handlar om ett barnavårdsärende, istället tolkat som en berättelse om maktkamp och orättvisa. Det blir en form av förenkling av ett komplext juridiskt ärende till att kunna tolkas som att de målar upp en sida som god och den andra sidan som ond. I linje med detta visar det hur man med hjälp av framing inte bara beskriver verkligheten utan aktivt bidrar till att skapa den genom att möjliggöra en viss tolkning av en situation.

När denna ombasering sker blir det tydligt att tidningen inte bara informerar om en konflikt mellan en individ och myndighet, utan också kan tolkas omvandla det till en kamp mellan det onda och goda. När artiklarna väljer att framföra att pappa fått rätt i domstol blir det en sorts validering av pappas roll som hjälte och att socialtjänsten är boven genom sitt agerande.

Hur ansvarsfördelningen ser ut blir även varierande i artiklarna. Pappa framställs dels som ett offer för en organisation och ett system som inte lyssnar på hans perspektiv, medan han samtidigt framställs som handlingskraftig. På så sätt kan det ses som en ambivalent keying då han både framställs som en hjälte och ett offer i samma berättelse. Därav blir det istället för att vara en diskussion kring en juridisk process, en berättelse som fokuserar på känslor.

Barnperspektivet förloras även i detta då man inte lyfter att barnets bästa är centralt för alla utredningar inom barnavårdsärenden, på så sätt förskjuts fokuset från det och blir istället en berättelse om en förälders kamp och ett bristfälligt system. Likt det Leedham (2022) beskriver, använder tidningar ett språk som direkt antyder att socialtjänsten är ansvariga för de negativa utfallen i barnavårdsärenden. När det sker en inramning på detta sätt skapar det känslor av skuld och det kräver någon som är ansvarig för skulden, vilket här blir socialtjänsten eftersom framställningen lätt kan tolkas som att socialtjänsten inte förstår pappas situation. Att artiklarna väljer att lyfta beslutet i rätten som är till pappas fördel, blir det som ett ifrågasättande av socialtjänstens legitimitet och kompetens. Vilket Leedham (2022) menar kan påverka hela organisationens legitimitet.

Vidare skapas en ram där socialtjänsten kan uppfattas att inte följa lagar och regler när tidningen väljer att skriva om att socialtjänsten går emot rättssystemet. Istället för att framställas som en ansvarstagande myndighet med barnets bästa i fokus, ramar tidningen in socialtjänsten som en impopulär och diktatorisk aktör som agerar utanför rättssystemet. Utifrån detta förstärks framställningen av att pappa är en hjälte och har kämpat mot systemet.

Många andra aktörer ges även utrymme att kritisera socialtjänsten, såsom advokater och politiker. Dessa har även en bekräftande ton gentemot det pappa säger.

“Det här är ett fullständigt haveri. Vi kommer naturligtvis att överklaga. Domen är konstruerad och innehåller uppgifter som inte stämmer. Men man kan inte motbevisa en myndighet, för beviskraven är så låga.” (Helsingborgs Dagblad, 2021b)

På så sätt stärks ramen ytterligare av att systemet är bristfälligt och att pappa är den som varit i kamp mot det. Detta kan ses som ett slags meningsskapande (Goffman 2019, s. 295) där socialtjänstens position och maktutövande ifrågasätts, vilket i sin tur skapar en berättelse kring en ensam individ som kämpar mot systemet.

När socialchefen uttrycker sig

”Jag vet ju att i efterhand så kommer det heta att vi har påverkat utredningen. Men det kan jag garantera att vi inte kommer ha gjort.” (Helsingborgs Dagblad, 2025c)

ges bilden av att socialtjänsten behöver försvara sig för något som ännu inte har sagts, för att de känner sig hotade. I sin tur kan det väcka frågan varför de känner så? Ramen som förstärks med citatet är att förtroendet för socialtjänsten redan är skadat, allmänheten kan tolka citatet som en bekräftelse på kris. Socialtjänsten har stort inflytande och ansvar i sina utredningar, men tidningen försvagar deras kontroll över hur de formas och tolkas.

Den externa granskningen kan även ses som ett viktigt sätt att säkerställa transparens och rättvisa i sådana här ärenden. Genom att tidningen väljer att lyfta fram att socialchefen själv har valt att genomföra en extern granskning kan det ge ett intryck av att socialtjänsten försöker återställa sin professionella auktoritet genom att ta ansvar för situationen. Det kan ses som ett försök till att återvinna förtroendet både hos allmänheten och internt inom myndigheten.

Eftersom läsaren får ta del av maktkampen som finns mellan olika aktörer och att socialtjänsten tvingats att anpassa sig till externa krav, kan det ses som att socialtjänsten försöker agera på ett sätt för att rädda sig själva i efterhand, genom att häva tvångsvårdsbeslutet. Detta i sin tur kan bidra till att förstärka framställningen av att pappa framstår som en hjälte och att socialtjänsten är förövaren. Socialtjänsten blir i kontrast till pappa den part av situationen som behöver problematiseras medan pappa framställs som den ansvarstagande, i denna typ av inramning.

Socialtjänsten som en tyst och ifrågasatt verksamhet

I kontrast till hur pappa och de andra aktörerna framställs, framställs socialtjänsten ofta ur en annan aktörs perspektiv och man beskriver socialtjänsten som en organisation som väljer tystnad.

”Det kommer jag inte att kommentera. Jag inväntar resultat av granskningen.”
(Helsingborgs Dagblad, 2025b)

“Varken socialnämndens ordförande Mathilda Hjelm Espelund (M), eller socialdirektör Johan Klingborg vill lämna några kommentarer till beslutet, med hänvisning till att de inte kan kommentera enskilda ärenden.” (Helsingborgs Dagblad, 2025d)

“Det kan jag inte svara på. Jag uttalar mig inte om enskilda ärenden. Vi följer alla rutiner som rör medarbetarprocesser. Är så fallet hanteras det som det ska.” (Helsingborgs Dagblad, 2025j)

Citaten visar hur socialtjänsten ofta i artiklarna framställs som passiv och kan tolkas som att de försöker komma ifrån sitt ansvar. Detta förstärker den sociala ramen (Goffman 2019, s. 22) där socialtjänsten blir ifrågasatt och verkar undvika sitt ansvar i situationen, i kombination med att pappa och exempelvis politikerna ges ett sorts tolkningsföreträde. När artiklarna lyfter fram att socialnämnden inte vill kommentera fallet, ger det snarare en tolkning av ovilja att svara än en faktisk myndighetsutövning. I tidningens sätt att göra sitt meningsskapande genom att fokusera på känslor och kamp, blir det som en sorts keying (Goffman 2019, s. 40) där tystnaden framställs som undvikande och en form av motstånd. Artiklarna missar på så sätt det komplexa i ärendena, där sekretess spelar en stor roll i vad man får och inte får uttala sig om.

När allmänheten gör sina tolkningar utifrån de ramar som tidningen förutsätter, hamnar sekretessen i kontrast till det som skrivs utanför ramarna. Inramningen sker alltså med hjälp av att lyfta fram socialtjänstens tystnad gentemot hur andra aktörer uttalar sig. Det blir även motsägelsefullt, eftersom tolkningsutrymmet blir fritt då socialtjänsten inte har möjlighet att kommentera ärendet men om de istället hade uttalat sig, hade de också ifrågasatts för det eftersom det hade varit ett brott mot sekretessen.

Det är viktigt att ha i åtanke att detta inte nödvändigtvis innebär att det media skriver inte stämmer, utan det blir istället en bild som saknar vissa delar och därmed påverkas tolkningen eftersom centrala delar hamnar utanför inramningen.

“Genom nästan hela processen har Adams pappa haft ensam vårdnad av pojken. Trots detta har han inte fått träffa sonen.” (Helsingborgs Dagblad., 2025g)

Genom ordval som “trots detta” gör tidningen en inramning kring att socialtjänsten har handlat i motstånd mot rättsväsendets beslut. Detta kan ses som det Goffman (2019, s. 58) kallar för teknisk återgivning, där ensam vårdnad förstås som en rättslig fakta som i sin tur lägger grund för hur situationen ska tolkas. Genom att framföra pappans rättighet att han har ensam vårdnad och därmed får träffa sin son, ger en kontrast till att han inte får träffa sonen. På så sätt framställs socialtjänstens agerande som orättfärdigt. Det sker samtidigt en ombasering (Goffman 2019, s. 74) där tidningen ännu en gång kan tolkas ombasera den juridiska komplexa processen till ett moraliskt narrativ som handlar om svek. Inramningen gör att socialtjänsten kan tolkas göra motstånd till rättsliga beslut, vilket gör att dess legitimitet ifrågasätts. Det blir istället en bild av att socialtjänsten agerar utifrån ogrundade bedömningar enligt lag istället för att skydda barnets bästa. Detta bidrar istället till att man som läsare lägger värderingar i de olika parternas agerande, genom sättet att rapportera skapas en form av verklighet för den som läser det. Det som kan missas i detta är att socialtjänsten gör egna bedömningar utifrån sina utredningar, de har i uppgift att skydda barnet även fast pappa är vårdnadshavare.

”Socialförvaltningen har bestämt sig för en tes och den gick de upp med i förvaltningsrätten. Men två domstolar har beslutat att pappan är vårdnadshavare. Det kan de inte ignorera.” (Helsingborgs Dagblad, 2020)

När artiklarna ger pappas och andra aktörers röst större utrymme, och samtidigt enbart målar fram socialtjänstens tystnad och ovilja att kommentera ärendet förstärker tidningen inramningen

av att socialtjänsten är en kall organisation som inte följer rättssystemet. Likt detta visar även Werner (2013) genom sin forskning att socialarbetare framställs som inkompetenta och känslolösa byråkrater. Det kan ses som att media vill hitta en skyldig syndabock, för att kunna sätta sina rubriker och göra de intressanta och läsvärda. Även Lundström och Andersson (2004) samt Blomberg (2019) beskriver likt detta att komplexa barnavårdsärenden ofta får en negativ bild i media, där berättelserna i artiklarna ofta tenderar att söka efter syndabocker istället för att lyfta de professionella besluten som ligger till grund för det.

Samtidigt skrivs det

“Samuel Lilja (M) är ordförande i socialnämndens sociala utskott, men han vill inte prata med HD.” (Helsingborgs Dagblad, 2021a)

Här kan tystnaden tolkas att ramas in som en ovilja att prata gällande ärendet på grund av skam och skuld. Goffman (2019, s.295) förklarar att meningsskapande inte enbart sker genom det som skrivs rakt ut, utan det sker även genom det som inte syns eller lämnas utsagt. Genom att skriva på ett sätt, där socialnämndens tystnad beskrivs som en ovilja att uttala sig istället för att benämna dess sekretessregler, förskjuts socialnämndens professionella handlande av rättssäkerhet till en ovilja att ta ansvar. Allmänheten förväntar sig en öppenhet och tydliga svar i media, därmed kan en aktörs tystnad lätt omtolkas till att socialtjänsten har någonting att dölja. Professionaliteten i sammanhanget omvandlas istället till något som antyder skuld, det sker alltså en keying (ibid, ss. 296-298). När detta i sin tur sätts i kontrast gentemot pappas öppenhet blir det inte neutralt, utan det blir en berättelse där socialtjänsten använder tystnaden som ett sätt att slippa ta ansvar snarare än att agera utifrån sekretess och lagstiftning.

Allmänheten har en viss förväntan på att journalister ska ställa många frågor och i sin tur få svar på dem. Detta ger ett försprång till journalisterna eftersom socialtjänsten ofta inte kan kommentera enskilda ärenden och därmed inte kan besvara frågorna. Därför ges media tolkningsföreträde eftersom det enbart är deras röst som blir synliggjord. Det blir alltså inte den mest professionella tolkningen som skiner igenom utan den tolkningen som väcker mest känslor hos den som läser.

Ett citat från samma artikel som vice ordförande i socialnämnden uttrycker är

”Men först och främst så är det ju pojken jag tänker på. Han målas upp som en förövare, men är egentligen ett offer. En extern granskning är viktig, så vi ser vilka åtgärder vi behöver vidta.” (Helsingborgs Dagblad, 2025b).

Detta kan ses som att tidningen skapar en social ram (Goffman, 2019, ss.22-25), där handlingen är styrd gällande vad som är rätt eller fel. Socialtjänsten ramas in på ett sätt som både kritiserar och samtidigt positionerar myndigheten för mottaglig förbättring. Tidningen kan tänkas att med olika citat rama in berättelsen och påverka läsarens förståelse av verkligheten, när vice ordförandes citat används sker en stark omformulering i berättelsens centrum. När pojken blir det egentliga offret, en felbedömd och utsatt individ, istället för misstänkt gärningsman, skapas en moralisk ram som ifrågasätter hur socialtjänsten har tolkat situationen tidigare. Tidningen kan tänkas vilja lyfta hur socialtjänsten kan bli för insyltade i sina egna slutsatser som kan leda till att de fortsätter att fatta beslut som inte är proportionerliga och rättssäkra. Det framställs som att socialtjänsten är mer benägen att bevara sina egna beslut än att erkänna och rätta till eventuella fel.

Genom denna framing (Goffman, 2019), förenklas socialtjänstens komplexa arbete och fokuset hamnar på de negativa utfallen istället för att se den bakomliggande orsaken såsom lagstiftning och sekretess. Media förmedlar på så sätt inte bara information utan också aktivt väljer vilka delar av verkligheten som syns och inte. Allmänheten kommer därför att missa viktiga detaljer och istället tolka materialet utifrån att någon måste skuldbeläggas, som i detta fallet blir socialtjänsten. Det är viktigt att ha i åtanke att medias sätt att rama in genom sitt sätt att skriva på inte är neutralt.

Sammanfattningsvis ramar media in socialtjänstens tystnad som en brist på ansvarstagande, trots att det ofta handlar om begränsningar i form av sekretess och lagstiftning. Tystnaden riskerar därför av allmänheten tolkas som en form av passivitet och skuld, vilket kolliderar med medias krav på öppenhet och socialtjänstens ramar och regler. I artiklarna har vi kunnat identifiera ett mönster som delvis bekräftar tidigare forskning, där den negativa framställningen är stark och organisationen beskrivs som Edmonson och King (2016) antyder i film ofta framställs som en familjesplittrande aktör. De återkommande mönstren av att socialtjänsten aktivt agerat för att inte ta ansvar och motverka samt förhindrat möjligheten för barnet och föräldern att återförenas, blir det en sorts liknelse till en fiktiv dramaturgi där det sociala arbetet direkt kopplas till familjesplittring. När både fiktiva och nyhetsrapportering framställer det sociala arbetet på detta

vis, riskerar socialtjänsten att framstå som en mer maktutövande och kall part än att vara omsorgsfull.

Andra aktörer

I artiklarna är det även andra verksamheters perspektiv som syns, såsom politiker och domstol. Som vi nämnt tidigare framställs domstolen som en rättvis aktör där deras beslut är grundade i fakta och logik. Exempel på detta kan ses i

“Jag förstår inte hur en domstol inte kan ta hänsyn till resten av vårt rättsväsende. Man blir tom när man inte kan lita på våra domstolar, säger pappan till HD efter domslutet.” (Helsingborgs Dagblad, 2021b)

“Tvisten har pågått i årtal. Pappan fick ensam vårdnad av sonen, först i tingsrätten 2019 och sedan i hovrätten 2020. Ändå har han inte träffat sin son från september 2018 fram till i förra veckan” (Helsingborgs Dagblad, 2020)

Detta kan tolkas som att rättsväsendet redan från början har en bild som legitim och kompetent och detta förstärks av tidningens val av citat som stödjer pappan, vilket kan ses som en primär ram (Goffman 2019, s. 27). Likaså här blir den juridiska processen istället ombaserad till en berättelse om rättvisa och kamp. När domstolen ramas in som det rätta, skapar det i sin tur en ram där socialtjänstens agerande indirekt kan tolkas som felaktig och därav mer ifrågasatt. Andra aktörer såsom politiker och andra beslutsfattare får i tidningens inramning en roll som kan tolkas bekräfta kritiken gentemot socialtjänsten.

”Mathilda Hjelm Espelund, som själv har varit ordförande i nämnden sedan 2023, reagerar särskilt starkt på att politiker och rättsväsendet undanhållits information från socialförvaltningen.

– Nu är det väldigt viktigt att vi med full kraft agerar och säkerställer att detta inte händer igen.

Hon pekar på att det sätts in extern hjälp av olika slag och att andra ärenden där de aktuella handläggarna varit inblandade också ska granskas.” (Helsingborgs Dagblad, 2025m)

Citatet som handlar om allvarliga brister inom Socialförvaltningen, där politiker och rättsväsendet inte fått korrekt information, vilket innebär ett systemfel med potentiella rättsliga och etiska konsekvenser. Situationen kan tolkas och ramas in som en allvarlig kris som kräver omedelbart ansvarstagande och åtgärder. Det kan signalera att det inte handlar om ett enskilt misstag utan ett systemproblem som kräver en strukturell lösning. Enligt Goffman kan det handla om en ny definition av ramen (Goffman, 2019, s.74) där ombaseringen innebär att det blir en ny kontext, från passivitet eller förnekelse till aktiv krishantering. Det kan också vara ett sätt för tidningen att få kontroll över hur situationen tolkas av läsaren. Genom att nämna den externa hjälpen som sätts in, skapas en ram av transparens och trovärdighet. Det ger en antydning till att Socialförvaltningen inte längre kan ses som tillräckligt objektiv, att situationen är så allvarlig att det måste tas in utomstående hjälp.

I citatet kan man se hur tidningen framställer ordförande i socialnämnden, som en som befinner sig i en position som reagerar, istället för att vara den som bär skuld av det som inträffat. Tidningen kan också tolkas försöka framställa det som en allvarlig situation men hanterbar och legitimerar förtroendet för nämnden genom att visa att åtgärder vidtas. Det blir en strategi för att återskapa förtroende för nämnden, samtidigt som socialtjänstens ansvar för det negativa utfallet förstärks genom att de benämns som orsaken till problemet.

Återkommande tas även polisens agerande upp, men inte i en negativ benämning utan mer neutral och det används som ett bekräftande till att socialtjänstens agerande varit fel och inte i linje med vad deras uppgift är.

“Anmälningarna har lagts ned av polisen, efter att utredningar visat att det saknats stöd för påståendena.” (Helsingborgs Dagblad, 2025d)

“Dessa misstankar polisutreddes och lades ner.” (Helsingborgs Dagblad, 2025e)

I Goffmans (2019, s. 55) mening kan detta ses utifrån en social ram, där allmänheten redan har en viss förutfattad förväntan eller norm kring hur en aktör ska vara. Både domstolen och polisen hamnar inom en ram där de ska skydda rättssäkerheten, medan socialtjänsten förväntas att skydda barnen i samhället. När socialtjänsten inte framställs uppfylla dessa förväntningar,

förstärker det den negativa inramningen. Denna tolkning stöds även av tidigare forskning, där det visat att socialtjänsten tenderar att få hårdare kritik i media utifrån sitt agerande (Ayre, 2001). Detta blir väldigt tydligt i vår analys då domstolens agerande ramas in som det kompetenta och socialtjänstens agerande ifrågasätts.

Adam - ett offer för socialtjänsten

I artiklarna finns ett mönster av att Adam ramas in som ett offer för ett system som har svikit honom och hans familj. Adam framställs återkommande genom ramar där han är ett barn som fallit offer för felaktiga beslut hos myndigheter, det är inte bara hans berättelse som skrivs om utan det blir en berättelse om hur systemet som skulle skydda honom istället svek honom.

“I april flyttade pojken från ”fallet Adam” hem till sin pappa i Helsingborg för gott. De nästan sju åren i kappsäck är slutgiltigt över.” (Helsingborgs Dagblad, 2025h)

“I april fick pojken flytta hem till pappan för gott. Nu är pappans fokus att sonen ska läka, hinna ikapp och komma in i en normal vardag hemma i Helsingborg, efter år i kappsäck.” (Helsingborgs Dagblad, 2025l)

“För fem år sedan stod HD i Adams pojkrum. Men Adam själv var inte där.”
(Helsingborgs Dagblad, 2025o)

Citaten visar hur det skapas en social ram (Goffman 2019, ss. 22-23) där Adams omhändertagande från pappa inte framställs som ett sätt av socialtjänsten att försöka skydda barnet, utan istället en ogrundad orättvisa. När artiklarna väljer att använda ord såsom “kappsäck” fungerar det som en sorts key (ibid, ss. 40-42) där det blir ett laddat ord som påverkar tolkningen av läsaren. Det blir emotionellt laddat. Placeringen av ett barn, som är den faktiska händelsen, blir istället genom en keying en händelse av lidande och förlust. Genom att inte använda ord såsom familjehem istället för kappsäck, och att beskriva att han inte varit i sitt pojkrum, förstärks bilden av att det är en förlorad tid och att barndomen gått förlorad. Det i sin tur gör socialtjänsten till syndabocken, eftersom det finns ett offer som är Adam så måste det finnas en syndabock i berättelsen, vilket blir den organisation som har lagt grunden för besluten.

Återkommande i artiklarna står det också

“En utredning där socialförvaltningen får omfattande kritik efter att en idag 14-årig pojke tvångsvårdats på felaktiga grunder under nästan sju års tid.” (Helsingborgs Dagblad, 2025n)

“Den idag 14-åriga pojken tvångsvårdades i flera år, sedan tjänstemännen valt att enbart lyssna på mamman, som anklagade pappan för sexuella övergrepp.” (Helsingborgs Dagblad, 2025m)

På så sätt sker en ombasering (Goffman 2019, s. 74), där den juridiska processen som består av prövande och domslut, istället får en framställning som en berättelse om svek och maktutövning. Den centrala frågan, att skydda barnets behov, blir inte tydlig i artiklarnas sätt att rama in berättelsen, istället ramas den in som ett bristande professionellt omdöme som i sin tur lett till en felaktig tvångsvård. På så sätt förskjuter tidningen den centrala frågan om barnets skydd till att istället handla om ett barn som blivit offer för vuxnas agerande, i ett systemfel. Tidningens konstruktion av att pojken Adam är ett offer för systemet och socialtjänsten är förövare, skapar en starkt emotionellt laddad berättelse och etisk ram kring fallet. Deras sätt att förenkla och omtolka socialtjänstens arbete kan i längden riskera att påverka förtroendet för professionen som helhet. Det bidrar till en förvrängd ram där socialtjänstens uppdrag och lagstiftning missförstås. I linje med det Nilsson, Nordfeldt och Landstedt (2025) skriver blir socialtjänsten ofta den aktör som skuldbeläggs när ett barn kommer till skada, när det egentligen är många andra faktorer som också spelar in såsom familjesituationer samt regler och ramverk. Tidningens inramning gör att dessa faktorer hamnar utanför ramarna, som förenklar bilden av ärendena.

Trots att tidigare forskning visar att det inte finns en tydlig koppling mellan nyhetsrapportering och förtroendet för socialtjänsten hos allmänheten (Nilsson, Sjölander & Landstedt, 2023), är det viktigt att uppmärksamma hur medias framställning kan överförenkla bilden av socialtjänstens komplexa arbete. Detta sker när media ständigt väljer att framställa berättelser där ansvaret tydligt läggs över på en aktör som blir en förövare, medan den andra parten framställs som ett offer gentemot dem. På så sätt riskerar media att förstärka en framställning som hela tiden missar det professionella omdömet i komplexa ärenden och därav hamnar detta utanför de ramar som allmänheten använder för att tolka verkligheten.

Goffman (2019, ss.69-70) lyfter hur den dokumentära ramen kan bli etiskt ifrågasatt då de styr tolkningarna och den aktör tolkningarna handlar om inte alltid kan styra hur de beskrivs. I fallet Adam kan en infallsvinkel vara att media utnyttjar de komplexa händelseförloppen för att själva kunna skapa egna känsloladdade och uppmärksammade berättelser. När media ger beskrivningen av att pojken Adam är ett offer och socialtjänsten är den som orsakat honom skadan, är det svårt att tänka sig att de med mening vill skapa den skada som kan ske. Den som går vinnande ur denna typ av framställning är media själv och i vissa fall allmänheten som enklare kan ha något att relatera till eller knyta an till om de sedan innan har en dålig bild av socialtjänsten.

Tidningens sätt att skriva om hur andra pratar om pojken, utan att själv ge honom en egen röst förstärker framställningen av ett oskyddat barn och en berättelse om honom. Alla talar, men ingen lyssnar på honom.

“Alla är överens om att pojken mår dåligt[...]” (Helsingborgs Dagblad, 2021a)

“Nu är pappans fokus att sonen ska läka, hinna ikapp och komma in i en normal vardag hemma i Helsingborg, efter år i kappsäck.” (Helsingborgs Dagblad, 2025l)

Genom att media pratar om Adam, istället för att synliggöra hans egen röst, förstärker det deras sätt att framställa en dramaturgisk berättelse. Adam ramas in som en passiv aktör vars berättelse talas av andra och det stärker bilden av att han är ett sorts objekt för andras beslut utan en egen röst. Det är enbart i två artiklar som hans egen röst blir hörd. I den ena finns det ett kort citat ur hans journaler, det är indirekt hans egen röst som hörs.

”Varför tror mamma att jag gjort sådär. Jag tycker om min lillebror”, säger pojken själv i journalerna” (Helsingborgs Dagblad, 2025a)

I den andra artikeln får han själv komma till tals ett fåtal gånger, exempelvis där han beskriver sin glädje av att vara hemma igen.

“När jag äntligen fick en mobil ringde jag alla. Ingen fick vara i fred, säger Adam med ett stort leende mot sin pappa.” (Helsingborgs Dagblad, 2025o)

Detta följs dock ofta upp med hur pappa sedan upplevt situationen.

“Det var först då det på riktigt gick upp för pappan hur ensam hans son var.”
(Helsingborgs Dagblad, 2025o)

Att Adams egen röst syns kan ses som en sorts keying (Goffman 2019, s. 41), där det används för att förstärka den dramatiska berättelse om barnet som blivit ett offer för socialtjänstens felaktiga agerande. Istället för att de citerar honom utifrån att framföra hans bild av situationen, kan det ses som att det används för att bekräfta den befintliga ram där socialtjänsten är direkt ansvariga för hans situation. Genom att tidningen väljer att framföra dessa korta citat från Adams egen röst, blir det istället förstärkande detaljer i deras berättelse för att göra den så dramatisk som möjligt. Goffman (2019, s. 193) förklarar detta som ett bracketing, som innebär att media tydligt avgränsar en början och ett slut på ett avsnitt inom ramen för att man ska förstå när detta avsnittet öppnas och stängs. I detta fallet blir det att när tidningen väljer att kort få fram Adams röst, som snabbt sedan bryts av de vuxnas tolkningar, kan tidningen upprätthålla historien om pojken som ett offer för socialtjänsten istället för att vara självständig i det.

Frånvarande och ifrågasatt mamma - i samma ram som socialtjänsten

Kort vill vi även lyfta fram mammas röst, trots att den inte framkommer alls i någon av artiklarna utan endast återberättas av andra. Det är enbart i en av artiklarna i vår empiri som det framkommer att mamma inte vill prata med Helsingborgs Dagblad. I en av artiklarna står det dessutom

“Mamman har ännu en gång överklagat att pappan fått ensam vårdnad. Eftersom hon inte är en del i den pågående tvisten har HD inte sökt henne för några kommentarer.”
(Helsingborgs Dagblad, 2021a)

Mamma är en del av berättelsen, trots att hennes egen röst aldrig hörs. När tidningen väljer att skriva att mamma inte eftersöks för kommentarer, trots att hon ännu en gång överklagat men ändå inte hörs då hon inte är en del av tvisten, framställs en form av frånvaro. Denna frånvaro förstärks i sin tur av att hennes anklagelser hela tiden ifrågasätts och presenteras av andra än henne själv.

“Pappans advokat Peter Zeijersborger säger till HD att det är inte helt ovanligt att en förälder är så låst i sin övertygelse om att ett övergrepp har skett, att det blir till en sanning.” (Helsingborgs Dagblad, 2025a)

“Bakom omhändertagandet av pojken låg grova anklagelser från pojkens mamma[...] anmälde hon sin exman för våldtäkt på pojken[...] Polisen har utrett påståendena och lagt ned ärendena, efter att utredningar visat att det saknats stöd för några övergrepp.” (Helsingborgs Dagblad, 2025f)

“Socialförvaltningen i Helsingborg litade helt på mamman och lyssnade inte på pappan. Det var denna brist på saklighet och objektivitet som gjorde att pojken ”Adam” tvångsvårdades under nästan sju år [...]” (Helsingborgs Dagblad, 2025k)

Inramningen blir att mammas roll hela tiden är ifrågasatt, i likhet med socialtjänsten kan de tolkas befinna sig på samma sida. Det kan ses som att media gör en sorts keying (Goffman 2019, ss. 40-42), då de genom att återge hennes berättelse genom andra aktörer och med en ifrågasättande ton, styr inramningen hur hennes berättelse kommer att uppfattas av läsarna. Istället för att vara en subjektiv person som har ett annat perspektiv, framställer media henne som en problematisk aktör utan chans att kunna påverka tolkningen själv, då hennes röst inte kommer till tals. Genom att tidningen väljer att framföra att mamma inte väljer att delta i frågorna och att hennes ord återberättas av andra, bildas en ram kring henne som ifrågasatt och frånvarande.

Det är dock viktigt att beakta att det kan finnas flera olika faktorer som kan ligga till grund för att hon inte medverkar. Exempelvis kan det finnas en oro att bli stigmatiserad dels för känslan av maktlöshet gentemot media men även att det är en känsloladdad situation. Det blir en sorts maktobalans. Som Goffman (2019, s.201) beskriver gör media aktiva val i vad som hamnar innanför och utanför ramarna. I detta fallet är det lätt att missa de osynliga faktorer som kan påverka mammas röst att bli hörd i sammanhanget. Det blir en ensidig bild av fallet, läsarna gör en egen tolkning utifrån det som syns och därav förstärks den negativa framställningen av henne. Precis som i socialtjänsten fall blir det svårt för en aktör som framställs som frånvarande och ifrågasatt att påverka det som sägs, vilket gör att vissa får större inflytande än andra.

Kopplat till hur socialtjänstens ansvar framställs, blir tidningens inramning av fallet att socialtjänsten inte grundat sina bedömningar på rättssäkra vägar utan istället har grundat dem genom att ha "litat" på mamma. Socialtjänsten framställs på så sätt inte som neutral, utan beskrivs som en part i konflikten och därav kommer myndigheten att få sin trovärdighet ifrågasatt. Det blir en direkt orsak till det negativa utfallet, de blir direkt ansvariga.

Slutdiskussion

Syftet med denna studie är att undersöka hur socialtjänsten framställs i nyhetstidningen, Helsingborgs Dagblad, i fallet Adam. Frågeställningarna vi har utgått från är; på vilket sätt framställs socialtjänstens ansvar i fallet Adam, vilka återkommande ramar används för att beskriva socialtjänsten samt hur konstrueras bilden av socialtjänsten genom Helsingborg Dagblads val av ord och perspektiv som lyfts fram? För att svara på dessa har artiklar från den lokala dagstidningen Helsingborgs Dagblad analyserats genom kvalitativ textanalys, där vi har kunnat se och ta fram vilka återkommande ramar och teman socialtjänsten hamnar inom.

Återkommande mönster i studien visar att pappa konsekvent framställs som en hjälte som kämpat mot ett bristfälligt system. Inramningen förstärks genom positiva beskrivningar och att bland annat använda domstolsbeslut som stödjer hans position i saken. I kontrast till detta framställs socialtjänsten som en tyst och ifrågasatt aktör, där skyldigheter som sekretess inte benämns utan istället blir tystnaden en slags ovilja av dem att ta ansvar. Vi vill nämna att vi inte menar att domsluten i sig är fel, utan det handlar om hur tidningen väljer att rama in händelsen och omvandlar juridiska och komplexa processer till en berättelse som väcker känslor.

Pojken Adam själv framställs mest som ett passivt offer för socialtjänstens agerande och hans röst syns inte ofta. Adam blir ett slags objekt istället för ett subjekt i sin egen berättelse. Detta kan dels bero på hans ålder men även ett sätt att skydda honom på. Dock är det återkommande att det ofta sker en form av bracketing (Goffman 2019, s. 255), där Adams egen röst ofta kompletteras och får fokus på de vuxnas ansvar och agerande. Detta visar hur media ramar in barnet som ett offer för ett större systems brister, istället för att barnet är en egen aktör i sin situation. Detta i sin tur påverkar hur allmänheten tolkar situationen, socialtjänsten framstår som direkt skyldiga till ett barns lidande, som leder till en moralisk skuld och komplexiteten i arbetet hamnar utanför ramarna.

Samtidigt har mamma en negativ roll, och blir som socialtjänsten framställd som en förövare. Tidningens berättelse blir tydligt att mamma och socialtjänsten är inkompetenta medan de andra är kompetenta. Detta går i linje med det tidigare forskning visat, att socialtjänstens arbete i barnavårdsärenden ofta blir förenklat och konflikterna blir oftast svartvita (Lundström & Andersson, 2004). När andra aktörers perspektiv lyfts går de ofta i fördel till pappan och kritikernas perspektiv, där det ännu förstärker en bild av en felaktig socialtjänst där domsluten är rättvisa.

Resultaten visar att samtliga nyhetsartiklar tenderar att framställa socialtjänsten i negativ bemärkelse. Socialtjänstens ansvar i "fallet Adam" har konsekvent framställts som problematiskt och bristfälligt i samtliga analyserade tidningsartiklar. Den mediala ramen är genomgående negativ, där socialtjänsten porträtteras som oförmögna att objektivt hantera ärendet samt som ovilliga att omvärdera sina beslut i ljuset av ny information. Särskilt då det uppkommit uppgifter som tyder på att övergreppen troligtvis inte har ägt rum. Tidningarna lyfter ofta fram att socialtjänstens ansvar är att ha barnets bästa i fokus, men att de misslyckas med det och istället framställs som passiv och mer intresserad av att försvara tidigare beslut än att agera för barnets bästa. Media kan tolkas skuldbelägga socialtjänsten i de negativa utfallen utan att ta hänsyn till komplexiteten och helhetsbilden av agerandet (Leedham, 2022; Nilsson, Nordfeldt och Landstedt, 2025). Det kan tolkas att media gör en ombasering (Goffman 2019, s.74), där socialtjänstens professionella bedömningar i grund av lagstiftning och organisatoriska faktorer förskjuts till att framställas som en etiskt problematisk berättelse där barnet är offer och socialtjänsten är förövare. I kombination med medias inramning, känsloladdade ord och berättelser sker en slags keying (Goffman 2019, s. 41), där det blir en omtolkning av fallet som i sin tur påverkar allmänhetens syn och tolkning av det.

Framställningen antyder snarare att syftet blir att upprätthålla den officiella berättelsen om att tvångsvården är berättigad, än att ompröva insatser i takt med ny information. Det tolkas också som att det i slutändan är tidningarnas granskning och tryck som möjliggör att tvångsvården upphör. Detta väcker en fråga om tidningen, medvetet eller omedvetet, har försökt bidra till att skapa en förändring i ärendet.

När media ramar in socialtjänsten som en organisation som bryter mot lagen och är en fara för allmänheten, riskerar de att skapa ett stigma där hela yrkesprofessionen målas upp som inkompetent och i längden kan det riskera att påverka deras legitimitet. De tilldelas en generell

egenskap genom misstag som begåtts av enskilda ärenden. Detta skapar en misstro för deras myndighetsutövning, framförallt i barnärenden.

Vår studie styrks av det tidigare forskning har visat, att socialtjänsten oftast framställs negativt i barnärenden där utfallen blivit negativa, samt att bilden inte blir helt sanningsenlig (Lundström & Andersson, 2004; Blomberg, 2019; Levin Keini et al., 2023; Ayre, 2001). Vidare kunde vi se hur tidningen ramade in flera olika perspektiv, men fortfarande hamnade viktiga aspekter utanför ramarna (Goffman 2019, s.201). På så sätt får allmänheten en större bild som främjar deras tolkning av situationen. Det kan delvis förklaras genom lokal medias skyldighet gentemot invånarna i närheten.

Trots att viss forskning tyder på att allmänhetens åsikter är mycket mer positiva än vad socialarbetare normalt tror, samt att det inte finns några starka samband mellan det som skrivs i media och allmänhetens åsikter kring socialtjänsten (McCulloch & Webb, 2020; Nilsson et al. 2023), finns det en viktig aspekt i att också framföra det socialtjänsten gör bra. Goffmans (2019, s.27) benämning av primära ramar utgör en betydelse här, då människor tolkar nya händelser genom ramar som redan existerar. Finns redan en viss bild av socialtjänsten hos allmänheten, oavsett om den är positiv eller negativ, kommer denne att tolka rapporteringen genom den ramen. Därför kan medierapportering förstärka den tidigare bilden snarare än att de förändrar den. Att media väljer att också synliggöra positiv inramning av socialtjänsten kommer därmed att förstärka eller bidra med en mer positiv bild hos allmänheten, och på så sätt motverka det minskade förtroendet när det sker kritiska inslag i rapporteringen.

Sammanfattningsvis visar vår studie på att socialtjänsten ofta hamnar inom två ramar, den maktutövande och direkt ansvariga organisationen för beslut som orsakar skada för familjer, samt en undvikande organisation som inte tar sitt ansvar när denne får kritik för sitt agerande. När tidningen missar lagstiftning och juridiska faktorer, blir nyhetsrapporteringen en förenklad bild av socialtjänstens arbete och det blir istället en emotionellt laddad berättelse som förstärker inramningen och det andra hamnar därför utanför ramarna. I sin tur får allmänheten en förenklad bild av arbetet, då de sociala och primära ramarna vi har i samhället ligger till grund för hur vi tolkar vardagen och därmed har dessa ramar en stor betydelse för hur allmänheten kommer att uppfatta socialtjänsten som helhet.

Vidare vill vi även beakta begränsningar i studien. Bland annat att vårt material endast grundar sig i en lokaltidning, varpå resultaten inte kan generaliseras till hur socialtjänsten framställs i

media generellt. Alla artiklar har dessutom samma journalist, även fast de flesta är en kombination av andra, men det är viktigt att beakta att detta kan påverka ordval och inramning. Samtidigt kan det också ses som en fördel då det är samma journalist som följt fallet under en lång period. Det är även en begränsning att vårt material endast består av publicerat material och därmed inte tagit del av de inblandade aktörernas egna berättelser, som hade kunnat ge en mer komplett bild. Det är dock inte syftet med vår studie, utan vårt fokus är på hur socialtjänsten framställs i media, men avsaknaden av deras egna berättelser gör att vi inte kan jämföra medias inramning med deras egen berättelse.

Under studiens gång har nya frågeställningar uppstått. En central sådan rör tidningarnas intentioner, varför väljer tidningarna att framställa socialtjänsten på ett visst sätt? Finns det ett medvetet syfte till den negativa jargongen, som att exempelvis skapa opinion, driva fram förändringar eller uppnå journalistisk genomslag? Samtidigt som det är förståeligt att tidningarna har ett intresse av att skapa rubriker som engagerar, väcker det frågor kring deras förståelse för de konsekvenser deras framställningar kan få, både för enskilda individer och för förtroendet för socialtjänsten som organisation.

Som blivande socionomer reflekterar vi över vikten av en balanserad mediebild. Vi hade önskat en mer nyanserad bild, att tidningen valde att framställa socialtjänstens uppdrag på ett mer förstående sätt, genom att lägga fram fakta men på ett mindre dömande sätt och att fånga upp komplexiteten i det sociala arbetet genom att belysa lagstiftning och sekretess etc. Vi menar inte att tidningarna ska sluta med sin granskning, då det är viktigt att lyfta fram aspekter som inte fungerar, dock är det viktigt i sådana lägen att synliggöra ett helhetsperspektiv. Skulle media använda sig av en inramning som innefattar både strukturella begränsningar och kritik på felaktiga bedömningar, skulle det göra mer nytta för det sociala arbetet och leda till ett ökat förtroende - istället för att minska det.

Avslutningsvis har analysen väckt intresse för vidare forskning kring journalistikens roll i förhållande till socialt arbete. Hur stor förståelse har exempelvis journalisterna för socialtjänstens verksamhet och lagstiftning? Hur medvetna är de om det inflytande deras artiklar kan ha över allmänhetens uppfattningar om myndighetsutövning? Att undersöka dessa frågor vidare skulle kunna bidra med värdefull kunskap om samspelet mellan media, myndigheter och allmänhetens förtroende. Detta då det tydligt framgår att medias sätt att rama in och framställa socialtjänsten i ett fall som fallet Adam riskerar att ge långtgående konsekvenser för både allmänhetens förtroende och yrkesprofessionens legitimitet. En djupare förståelse från både

journalister och socialtjänst är av vikt då det skulle leda till en mer rättvis och nyanserad bild av komplexiteten i det sociala arbetet, vilket skulle gynna båda sidor samt det gemensamma syftet de har - att bistå allmänheten det bästa.

Referenslista

Alvinus, A, Anders Borglund & Gerry Larsson, (2023). *Tematisk analys - din handbok till fascinerande vetenskap*. Upplaga 1:1 Studentlitteratur AB, Lund.

Ayre. A. (2001) Child Protection and the Media: Lessons from the Last Three Decades. *British Journal of Social Work Vol. 30(6)* s.887-901.

Blomberg, H. (2019). "We're not magicians!" On the use of rhetorical resources in Swedish news media narratives portraying the social services and social workers. *Qualitative Social Work*, 18(2), s. 179–196.

Bryman, A (2018). *Samhällsvetenskapliga metoder*. Malmö: Liber.

Edmondson, D., & King. M. (2016). The childcatchers: An exploration of the representations and discourses of social work in UK film and television drama from the 1960s to the present day. *Journal of Social Work Vol. 16(6)*, s.639-656.

Erkers. H, & Holmblad. L,. (2025). Akademikerförbundet: Stoppa hatet mot socialtjänsten. *Aftonbladet*, den 25 november 2022.

<https://www.aftonbladet.se/debatt/a/O8g6Qw/akademikerforbundet-stoppa-hatet-mot-socialtjansten>

Enbom, J. Sjöström, S. & Öhman, A. (2014). Institutionella villkor för mediehantering: en jämförande kartläggning mellan socialtjänst, skola och polis. *Socialvetenskaplig tidskrift*, 21(2), s. 129–148.

Goffman, E. (2019). *Frame analysis, an essay on the organization of experience*. Johanneshov: MTM

Greve, C. Ejersbo, N. Lægreid, P. & Rykkja, L. H. (2020). Unpacking Nordic Administrative Reforms: Agile and Adaptive Governments. *International Journal of Public Administration*, 43(8), s. 697–710.

Jernberg, S. & Pallas, J., (2022). Under the press(ure)? The role of media in organisation and provision of municipal elderly care. *Scandinavian Journal of Public Administration*, 26(2), s. 67–88.

Johannessen, A, Tufte, Per Arne & Christoffersen, Line (2020). *Introduktion till samhällsvetenskaplig metod*. Upplaga 2 Stockholm: Liber

Kuenzler, J, Stauffer, B. & Sager, F, (2022). How to Manage Organizational Reputation when Under Attack: Learnings from the Child and Adult Protection Authorities. *Yearbook of Swiss Administrative Sciences*, 13(1), s.51–62.

Leedham, M. (2022). ‘Social Workers Failed to Heed Warnings’: A Text-Based Study of How a Profession is Portrayed in UK Newspapers. *British Journal of Social Work*, Vol. 2022:52, s.1110–1128

Leedham, M. (2024). Depictions of social workers and other caring professionals on television. *Journal of Social Work*, Vol 24 Nr. 5

Levin Keini, N. Ben Shlomo, S. Shoval, R. & Ramon, D. (2023). “Media Coverage of Child Welfare Social Workers and its Effect on Professional Self-Esteem: The Moderating Role of Family and Social Support”. *The British Journal of Social Work*, 53(5), s. 2539–2559.

Lundström, T. & Andersson, G. (2004). Socialarbetare om massmedier. *Scandinavian university press*, Vol. 24 Nr. 1, s.2-18.

McCulloch, T. & Webb, S, (2020). What the public think about social services: A report from Scotland. *The British Journal of Social Work*, 50(4), s.1146–1166.

Nilsson, K. Egan Sjölander, A. & Landstedt, E. (2023). No clear connections: a study of the association between news media use, public trust, and Swedish social services. *European Journal of Social Work*, 27(5), s. 1047–1060.

Nilsson, K. Egan Sjölander, A. & Landstedt, E. (2023). No clear connections: a study of the association between news media use, public trust, and Swedish social services. *European Journal of Social Work*, 27(5), s. 1047–1060.

Nilsson, K., Nordfeldt, M. & Landstedt, E. (2025). Social Workers' Experiences of Public Perceptions of the Social Work Profession: An Exploratory Study. *SAGE Open*.

Patel, R. & Davidson, Bo. (2019). *Forskningsmetodikens grunder: att planera, genomföra och rapportera en undersökning*. Femte upplagan Lund: Studentlitteratur.

Sunesson, S. (2016). Socialt arbete som internationellt forskningsområde. I Meeuwisse, Anna, Swärd, Hans, Sunesson, Sune & Knutagård, Marcus (red.). *Socialt arbete: en grundbok*. 3. uppl. Stockholm: Natur & Kultur, ss. 146-159.

SVT Nyheter. (2025). *Socialtjänst utreds för tjänstefel*.

<https://www.svt.se/nyheter/inrikes/socialtjanst-utreds-for-tjanstefel> [Hämtat: 2025-04-06].

Thorbjørnsrud, K., Figenschou, T. U. & Ihlen, Ø., (2014). Mediatization in public bureaucracies: A typology. *Communications*, 39(1), s. 3–22.

Warner, J., (2013). Social work, class politics and risk in the moral panic over Baby P. *Health, Risk & Society*, 15(3), s. 217–233.

Material

Helsingborgs Dagblad (2020). Pappa fick vårdnaden, men har inte fått träffa sitt barn på två år. 31 juli 2020. <https://www.hd.se/2020-07-31/pappa-fick-vardnaden-men-har-inte-fatt-traffa-sitt-barn-pa-tva-ar/> [Hämtad: 2025-04-30]

Helsingborgs Dagblad (2021a). Förlorare i segdraget vårdnadsärende: en nioårig pojke. 11 april 2021. <https://www.hd.se/2021-04-11/forlorare-i-segdraget-vardnadsarendet-en-nioarig-pojke/> [Hämtad: 2025-05-02]

Helsingborgs Dagblad (2021b). Pappans vilja att träffa sin son fällde honom i kammarrätten. 27 april 2021. <https://www.hd.se/2021-04-27/pappans-vilja-att-traffa-sin-son-fallde-honom-i-kammarratten/> [Hämtad: 2025-05-07]

Helsingborgs Dagblad (2025a). Liten pojke anklagades för sexbrott - nu ska socialen i Helsingborg granskas. 12 februari 2025. <https://www.hd.se/2025-02-12/liten-pojke-anklagades-for-sexbrott-nu-ska-socialen-i-helsingborg-granskas/> [Hämtad: 2025-04-30]

Helsingborgs Dagblad (2025b). ”Jag blir oerhört berörd” - helsingborgspolitiker reagerar på granskningen av den tvångsvårdade pojken. 14 februari 2025. <https://www.hd.se/2025-02-14/jag-blir-oerhort-berord-helsingborgspolitiker-reagerar-pa-granskning-av-den-tvangsvardade-pojken/> [Hämtad: 2025-04-30]

Helsingborgs Dagblad (2025c). Tvångsvården av Helsingborgspojke föreslås upphöra. 19 februari 2025. <https://www.hd.se/2025-02-19/tvangsvarden-av-helsingborgspojke-foreslas-upphora/> [Hämtad: 2025-04-30]

Helsingborgs Dagblad (2025d). ”Det här är slutet på en mardröm” - tvångsvården av pojken hävs. 27 februari 2025. <https://www.hd.se/2025-02-27/det-har-ar-slutet-pa-en-mardrom-tvangsvarden-av-pojken-havs/> [Hämtad: 2025-04-30]

Helsingborgs Dagblad (2025e). Larmet inifrån socialtjänsten - anställda fick inte anmäla ”fallet Adam”. 12 mars 2025. <https://www.hd.se/2025-03-12/larmet-inifran-socialtjansten-anstallda-fick-inte-anmala-fallet-adam/> [Hämtad: 2025-05-02]

Helsingborgs Dagblad (2025f). Politikerna visste att övergreppsanklagelserna saknade grund redan 2023. 13 mars 2025. <https://www.hd.se/2025-03-13/politikerna-visste-att-overgreppsanklagelserna-saknade-grund-redan-2023/> [Hämtad: 2025-05-02]

Helsingborgs Dagblad (2025g). Åklagare utreder socialen i Helsingborg för tjänstefel efter fallet Adam. 14 mars 2025. <https://www.hd.se/2025-03-14/aklagare-utreder-socialen-i-helsingborg-for-tjanstefel-efter-fallet-adam/> [Hämtad: 2025-05-07]

Helsingborgs Dagblad (2025h). Nu har tvångsvårdade pojken fått flytta hem för gott. 7 maj 2025. [Hämtad: 2025-05-24] <https://www.hd.se/2025-05-07/nu-har-tvangsvardade-pojken-fatt-flytta-hem-for-gott/>

Helsingborgs Dagblad (2025i). Två avskedas efter fallet Adam - fler fall ska granskas. 15 juli 2025. [Hämtad: 2025-07-18]

<https://www.hd.se/2025-07-15/tva-avskedas-efter-fallet-adam-fler-fall-ska-granskas/>

Helsingborgs Dagblad (2025j). Ett års terapi kan ha skadat Adam – Humana fransäger sig ansvar. 26 juni 2025. [Hämtad: 2025-06-28]

<https://www.hd.se/2025-06-26/ett-ars-terapi-kan-ha-skadat-adam-humana-fransager-sig-ansvar/>

Helsingborgs Dagblad (2025k). Förödande kritik efter ”Fallet Adam” – chef och medarbetare avstängda från förvaltningen. 24 juni 2025. [Hämtad: 2025-06-28]

<https://www.hd.se/2025-06-24/forodande-kritik-efter-fallet-adam-chef-och-medarbetare-avstangda-fran-forvaltningen/>

Helsingborgs Dagblad (2025l). Pappan efter granskningen av fallet Adam: ”Jag är rentvådd på riktigt”. 24 juni 2025. [Hämtad: 2025-06-28]

<https://www.hd.se/2025-06-24/pappan-efter-granskningen-av-fallet-adam-jag-ar-rentvadd-pa-riktigt/>

Helsingborgs Dagblad (2025m). S i Helsingborg efterlyser ny lag: ”lex Adam”. 24 juni 2025. [Hämtad: 2025-06-28]

<https://www.hd.se/2025-06-24/s-i-helsingborg-efterlyser-ny-lag-lex-adam/>

Helsingborgs Dagblad (2025n). M-ordförande: ”Tydligt att man har förts bakom ljuset”. 24 juni 2025. [Hämtad: 2025-07-02] <https://www.hd.se/2025-06-24/m-ordforande-tydligt-att-man-har-forts-bakom-ljuset/>

Helsingborgs Dagblad (2025o). Pappan: ”Priset vi har fått betala är oerhört högt”. 15 maj 2025. [Hämtad: 2025-06-03]

<https://www.hd.se/2025-05-15/pappan-priset-vi-har-fatt-betala-ar-oerhort-hogt/>